

Forslag til ny lov om elektronisk kommunikasjon (ekomloven)

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1-1 Formål

Lovens formål er å sikre brukerne i hele landet gode, rimelige, fremtidsrettede elektroniske kommunikasjonstjenester med forsvarlig sikkerhet, legge til rette for bedre klima og miljø, og stimulere til næringsutvikling og innovasjon gjennom effektiv bruk av samfunnets ressurser og tilrettelegge for bærekraftig konkurranse.

§ 1-2 Saklig virkeområde

Loven gjelder virksomhet knyttet til elektronisk kommunikasjon og tilhørende utstyr. Forvaltning og bruk av det elektromagnetiske frekvensspekteret og nummer, navn, domenenavn og adresser er omfattet. Det samme gjelder all utstråling av elektromagnetiske bølger fra elektronisk kommunikasjon og all utilsiktet utstråling av elektromagnetiske bølger som kan forstyrre elektronisk kommunikasjon. Innholdstjenester som faktureres sammen med den elektroniske kommunikasjonstjenesten, omfattes.

Kongen kan ved enkeltvedtak eller forskrift avgjøre hva som skal anses å falle innenfor lovens saklige virkeområde.

§ 1-3 Geografisk virkeområde

Loven gjelder i Norge. Loven gjelder også for norske skip og luftfartøy og for anlegg og innretninger av enhver art med tilknytning til petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen eller for utnyttelse av fornybare energiressurser til havs innenfor havenergilovas virkeområde.

Kongen fastsetter i hvilken utstrekning loven gjelder for Jan Mayen, bilandene og Antarktis og fastsetter de unntaks- og særregler som følger av internasjonale overenskomster som Norge har sluttet seg til, eller som er nødvendige på grunn av de stedlige forhold.

Kongen kan avgrense lovens geografiske virkeområde og fastsette bestemmelser om lovens anvendelse på utenlandsregistrert skip i norsk territorialfarvann og utenlandsregistrert luftfartøy i norsk luftrom.

§ 1-4 Myndighet etter loven

Myndighet etter loven er Kongen, departementet, Nasjonal kommunikasjonsmyndighet og klagenemnda for elektronisk kommunikasjon. Kongen kan bestemme funksjonsfordelingen innen myndigheten, og kan bestemme at andre offentlige organer eller private skal ha myndighet på begrensede områder etter loven.

§ 1-5 Definisjoner

1. elektronisk kommunikasjon: kommunikasjon ved bruk av et elektronisk kommunikasjonsnett.
2. elektronisk kommunikasjonsnett: system for signaltransport, uavhengig av om dette er basert på permanent infrastruktur eller sentralisert styring, som muliggjør overføring av lyd, tekst, bilder eller andre data ved hjelp av elektromagnetiske signaler i fritt rom eller kabel der radioutstyr, svitsjer, annet koblings- og rutingsutstyr, tilhørende utstyr eller funksjoner inngår, herunder nettverkselementer som ikke er aktive.

3. nett med svært høy kapasitet: elektronisk kommunikasjonsnett som enten utelukkende består av fiberoptiske elementer frem til forgreningspunktet på leveringsstedet, eller som under normale forhold med stor trafikk i nettet, kan levere liknende ytelse.
4. elektronisk kommunikasjonstjeneste: tjeneste som normalt ytes mot vederlag i et elektronisk kommunikasjonsnett og som er en:
 - a) internetttilgangstjeneste,
 - b) person-til-person-kommunikasjonstjeneste, eller
 - c) øvrige tjenester som helt eller i det vesentlige omfatter overføring av signaler, for eksempel overføringstjenester som brukes til maskin-til-maskin-kommunikasjon og kringkasting.

Tjenester som tilbyr innhold eller utøver redaksjonsansvar over slikt innhold, og som overføres ved hjelp av elektronisk kommunikasjonsnett eller -tjeneste omfattes ikke.

5. person-til-person-kommunikasjonstjeneste: tjeneste som normalt ytes mot vederlag og som muliggjør direkte og interaktiv utveksling av informasjon mellom et avgrenset antall personer via et elektronisk kommunikasjonsnett, der de personer som innleder eller deltar i kommunikasjonen bestemmer hvem som skal være mottakere av kommunikasjonen, med unntak av tjeneste som muliggjør interaktiv kommunikasjon mellom personer kun som en tilleggsfunksjon av mindre betydning knyttet til en annen tjeneste.
6. nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste: person-til-person-kommunikasjonstjeneste som etablerer forbindelse til et eller flere nummer i nasjonal eller internasjonal nummerplan, eller som muliggjør kommunikasjon med et eller flere nummer i nasjonal eller internasjonal nummerplan.
7. nummeruavhengig person-til-person-kommunikasjonstjeneste: person-til-person-kommunikasjonstjeneste som verken etablerer forbindelse til et eller flere nummer i nasjonal eller internasjonale nummerplaner, eller muliggjør kommunikasjon med et eller flere nummer i nasjonale eller internasjonale nummerplaner.
8. internetttilgangstjeneste: offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste som gir tilgang til internett, uavhengig av hvilken nettverksteknologi og hvilket terminalutstyr som brukes.
9. offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste: elektronisk kommunikasjonstjeneste som er tilgjengelig for allmennheten eller beregnet til bruk for allmennheten.
10. offentlig elektronisk kommunikasjonsnett: elektronisk kommunikasjonsnett som helt eller i det vesentlige brukes til å tilby offentlig elektroniske kommunikasjonstjeneste som støtter overføring av informasjon mellom nettermineringspunkter.
11. tilbyder: fysisk eller juridisk person som tilbyr andre tilgang til elektronisk kommunikasjonsnett eller -tjeneste
12. nettermineringspunkt: fysisk tilkoblingspunkt der sluttbruker får tilgang til offentlig elektronisk kommunikasjonsnett.
13. tilhørende fasilitet: fysisk infrastruktur og annen innretning eller element i tilknytning til et elektronisk kommunikasjonsnett eller en elektronisk kommunikasjonstjeneste, som muliggjør eller støtter eller kan støtte tilbud av elektronisk kommunikasjonstjeneste via slikt nett eller tjeneste.

14. tilhørende tjeneste: tjeneste i tilknytning til elektronisk kommunikasjonsnett eller elektronisk kommunikasjontjeneste, som muliggjør og/eller støtter tilbud av tjenester via slikt nett eller tjeneste eller har potensial til å gjøre det.
15. radioutstyr: et elektrisk eller elektronisk produkt, som enten alene eller sammen med ekstrautstyr, for eksempel en antenne, tilsiktet utstråler eller mottar radiobølger for radiokommunikasjon eller radiobestemmelse.
16. terminalutstyr: produkt eller deler av produkt som kan nyttes til elektronisk kommunikasjon og som er beregnet for direkte eller indirekte tilknytning til nettermineringspunkt i elektronisk kommunikasjonsnett.
17. skadelig interferens: interferens som setter radionavigasjonstjeneste eller annen nød- eller sikkerhetstjeneste i fare eller som alvorlig reduserer kvaliteten på, hindrer eller gjentatte ganger avbryter radiokommunikasjon som drives i samsvar med fastsatte krav.
18. samlokalisering: felles bruk av infrastruktur eller felles bruk av tilhørende fasiliteter som brukes eller kan bli brukt til plassering av utstyr for elektronisk kommunikasjon.
19. samtrafikk: funksjon som tilrettelegger for formidling av trafikk mellom tilbydere slik at sluttbrukere kan kommunisere med hverandre og ha tilgang til offentlig elektronisk kommunikasjontjeneste uavhengig av tilbydertilknytning.
20. talekommunikasjonstjeneste: offentlig elektronisk kommunikasjontjeneste som direkte eller indirekte kan opprette og motta nasjonale eller nasjonale og internasjonale samtaler ved hjelp av ett eller flere nummer i en nasjonal eller internasjonal nummerplan.
21. sikkerhet i nett og tjenester: evnen til å motstå enhver handling som medfører eller kan medføre brudd på tilgjengelighet, autentisitet, integritet eller konfidensialitet i elektronisk kommunikasjonsnett eller elektronisk kommunikasjontjeneste, til lagrede, overførte eller behandlede data eller til relaterte tjenester som tilbys gjennom eller er tilgjengelige via slike elektroniske kommunikasjonsnett eller elektroniske kommunikasjontjenester.
22. sikkerhetshendelse: enhver handling som har medført eller kan medføre brudd på sikkerheten i elektronisk kommunikasjonsnett eller elektronisk kommunikasjontjeneste.
23. trafikkdata: data som er nødvendig for å overføre kommunikasjon i et elektronisk kommunikasjonsnett eller for fakturering av slik overføring
24. lokaliseringsdata: data fra et elektronisk kommunikasjonsnett som angir geografisk lokalisering av terminalutstyr til en sluttbruker av offentlig elektronisk kommunikasjontjeneste, inkludert signaleringsdata.
25. bruker: enhver fysisk eller juridisk person som bruker, eller anmoder om tilgang til, elektronisk kommunikasjonsnett eller offentlig elektronisk kommunikasjontjeneste til eget bruk eller som innsatsfaktor for produksjon av andre tjenester.
26. sluttbruker: bruker som inngår avtale om, men som ikke tilbyr andre, tilgang til offentlige elektroniske kommunikasjonsnett eller offentlig elektroniske kommunikasjontjenester.

27. forbruker: enhver fysisk person som benytter eller ber om tilgang til en offentlig tilgjengelig elektronisk kommunikasjonstjeneste til formål som ikke har forbindelse med vedkommendes forretnings-, håndverks- eller yrkesvirksomhet.
28. små foretak: foretak med færre enn 50 ansatte og der årlig omsetning eller årlig balanse ikke overstiger 100 millioner kroner.
29. mikroforetak: foretak med færre enn ti ansatte og der årlig omsetning eller årlig balanse ikke overstiger 20 millioner kroner.
30. registerenhet: ethvert foretak som i henhold til overenskomst med den internasjonale forvalter av toppdomener, har rett til å fordele domenenavn under et toppdomene. Registerenheten har ansvar for registreringstjenesten og navnetjenesten for toppdomenet.
31. fellesfakturert tjeneste: forhåndsbetalt og etterskuddsbetalt kjøp av varer og tjenester som faktureres sammen med elektronisk kommunikasjonstjeneste.
32. identitetsfangning: manipulering av kommunikasjon i elektronisk kommunikasjonsnett til bruk for offentlig mobilkommunikasjon ved mottak og sending av radiosignaler i den hensikt å avdekke elektronisk identitet til terminalutstyr.
33. småcellebasestasjon: trådløst aksesspunkt, med volum inntil 30 liter, for kompakt trådløst utstyr med lav utgangseffekt, begrenset dekningsområde, med én eller flere antenner som har lav visuell påvirkning og som bruker radiofrekvenser for å gi brukerne tilgang til elektronisk kommunikasjonsnett, uavhengig av om den underliggende nettverkstopologien er mobil- eller fastnettbasert.

Kapittel 2. Krav til tilbyder av elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester

§ 2-1 Registreringsplikt

Tilbyder av offentlig elektronisk kommunikasjonsnett og offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste, har plikt til å registrere seg hos myndigheten før virksomheten starter opp. Registreringsplikten gjelder ikke tilbyder av nummeruavhengig person-til-person kommunikasjonstjeneste. Tilbud kan settes i gang når registrering er sendt.

Tilbyder som har registreringsplikt skal skriftlig opplyse om:

1. tilbyders navn,
2. norsk organisasjonsnummer eller tilbyderens rettslige status, form og registreringsnummer dersom tilbyderen er registrert i et handelsregister eller et lignende offentlig register i EØS,
3. norsk adresse eller adressen til tilbyderens eventuelle hovedforetak i EØS, og eventuelt en sekundær filial,
4. tilbyderens nettadresse,
5. kontaktperson og dennes kontaktinformasjon,
6. eventuelt samarbeidspartnere ved utbygging og levering av elektroniske kommunikasjonstjenester,
7. beskrivelse av nettene eller tjenestene, herunder om det tilbys tilgang til fastnett eller mobilnett, samt nettets geografiske utstrekning og plassering, inkludert forbindelser til utlandet og spesifikasjoner for de tekniske grensesnitt til elektronisk kommunikasjonsnett og
8. forventet oppstart av virksomheten

Myndigheten kan fastsette standard skjema som skal nyttes ved registreringen.

Endringer i registrerte opplysninger skal snarest mulig og senest innen to uker meldes til myndigheten.

Myndigheten kan gi forskrifter om registrering.

§ 2-2 Krav til registrering ved maritim oppgjørsvirksomhet

Tilbyder av avregning og betalingsformidling for bruk av elektronisk kommunikasjonstjeneste fra skip (maritim oppgjørsvirksomhet) må registrere seg hos myndigheten for å kunne foreta avregning og betalingsformidling for norske skip.

Myndigheten kan gi forskrifter om registrering av maritim oppgjørsvirksomhet og krav til utøvelse av denne, herunder om pålegg om sikkerhetsstillelse for ansvar som foretaket kan pådra seg under utøvelse av virksomheten, varighet og opphør og begrensning i antall virksomheter som kan registreres eller godkjennes.

§ 2-3 Alle-til-alle-kommunikasjon og samvirke mellom tjenester

Enhver tilbyder av tilgang til elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste har rett og plikt til å forhandle med andre tilbydere om samtrafikk for tilbud av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste.

Myndigheten kan når det er nødvendig for å sikre alle-til-alle-kommunikasjon, pålegge enhver tilbyder tilgangsfpliktelser med unntak av tilbydere av nummeruavhengige person-til-person kommunikasjonstjenester. Slike forpliktelser kan omfatte plikt til å inngå avtale. Pålegg etter dette ledd skal følge prosedyrene i §§ 14-2 og 14-3.

Myndigheten kan pålegge tilbydere av nummeruavhengige person-til-person kommunikasjonstjenester med betydelig dekningsgrad og antall brukere, plikt å la sine tjenester virke sammen med andre tjenester for å sikre alle-til-alle kommunikasjon. Myndigheten kan fastsette vilkår for denne plikten, blant annet om bruk av særskilte standarder, om offentliggjøring og tillatelse til bruk av informasjon fra myndigheter og andre tilbydere.

Plikt etter tredje ledd kan bare ilegges når det foreligger en gjennomføringsrettsakt som er bindende etter EØS-avtalen.

§ 2-4 Krav til nett, tjeneste, tilhørende utstyr og fasiliteter

Myndigheten kan stille krav til elektronisk kommunikasjonsnett, -tjeneste, tilhørende utstyr og fasiliteter og bruk av standarder for å sikre samvirke mellom nett og tjeneste, kvalitet, effektiv utnyttelse av kapasitet i nett som nyttes av flere tilbydere, sikre liv og helse eller unngå skadelig interferens.

Myndigheten kan gi forskrift eller treffe enkeltvedtak for å sikre gjennomføringen av første ledd, herunder at tilbyder skal gjennomføre tiltak som forebygger og begrenser mengden av massedistribuerte elektroniske meldinger, ondartet programvare og lignende.

§ 2-5 Taushetsplikt ved tilgang og samtrafikk

Enhver tilbyder plikter å bevare taushet om opplysninger som mottas fra annen tilbyder før, under eller etter forhandlinger om tilgangs- eller samtrafikkavtaler. Plikten til å bevare taushet gjelder også opplysninger som tilbyderen mottar underveis i avtaleforholdet. Slik informasjon skal heller ikke brukes innad i egen virksomhet til annet enn det informasjonen var forutsatt brukt til ved avgivelsen av informasjonen.

§ 2-6 Måling og informasjon om kvalitet

Myndigheten kan pålegge tilbyder av internettilgangstjeneste og offentlig tilgjengelig person-til-person kommunikasjonstjeneste å måle og offentliggjøre uttømmende, sammenlignbar, pålitelig, brukervennlig og oppdatert informasjon om kvaliteten på sine tjenester. Slike tilbydere kan også pålegges å gi informasjon om hvilke tiltak som er truffet for å sikre lik tilgang for sluttbrukere med nedsatt funksjonsevne som for andre sluttbrukere. Plikten om offentliggjøring av informasjon gjelder i den utstrekning tilbyderen utøver kontroll over hele eller deler av nettet, enten direkte eller i henhold til en avtale om tjenestenivå.

Myndigheten kan i tillegg pålegge tilbyder av offentlig person-til-person kommunikasjonstjeneste å informere om kvaliteten på tjenesten er avhengig av ytre faktorer.

Informasjon som tilbyder skal offentliggjøre etter første og annet ledd, skal når myndigheten krever det, oversendes til myndigheten før den offentliggjøres.

Myndigheten kan fatte enkeltvedtak og gi forskrift om måling av kvalitet og offentliggjøring av informasjon.

§ 2-7 Prosjektering, installasjon, vedlikehold og sammenkobling av elektronisk kommunikasjonsnett

Virksomhet som er ansvarlig for prosjektering, installasjon, vedlikehold eller sammenkobling av elektronisk kommunikasjonsnett skal ha tillatelse fra myndigheten. Virksomheten skal sikre og dokumentere at det elektroniske kommunikasjonsnettet bygges på en faglig forsvarlig måte og med tilfredsstillende kvalitet.

Eier av elektronisk kommunikasjonsnett skal nytte virksomhet som innehar tillatelse som nevnt i første ledd ved prosjektering, installasjon, vedlikehold og sammenkobling av elektronisk kommunikasjonsnett, og skal kunne dokumentere at nettet er bygget på en faglig forsvarlig måte og med tilfredsstillende kvalitet.

Myndigheten kan gi forskrifter om krav til virksomhet som er ansvarlig for prosjektering, installasjon, vedlikehold eller sammenkobling av elektronisk kommunikasjonsnett og om unntak for kravene. Myndigheten kan også gi forskrifter om krav til utførelse, kvalitet og dokumentasjon i elektronisk kommunikasjonsnett og om unntak fra kravene.

§ 2-8 Entydig identifisering av sluttbruker

Tilbyder av offentlig nummerbasert person-til-person kommunikasjonstjeneste skal ved inngåelse, endring eller opphør av avtalen sikre at sluttbruker er entydig identifisert. Tilbyder skal kunne dokumentere identitetskontrollen.

Myndigheten kan gi forskrifter om krav til entydig identifisering av sluttbruker, herunder krav til identitetskontroll.

§ 2-9 Register over sluttbrukere

Tilbyder av offentlig nummerbasert person-til-person kommunikasjonstjeneste skal føre oversikt over enhver sluttbrukers navn, adresse og nummer/adresse for tjeneste. Oversikten skal inneholde opplysninger som muliggjør identifisering av registrert sluttbruker og opplysninger som muliggjør geografisk lokalisering av bruker i forbindelse med nødkommunikasjon, jf. § 2-10. Informasjon om offentlig betalingstelefon skal omfatte adresse.

Myndigheten kan gi forskrift om registrering over sluttbrukere.

§ 2-10 Anrop til nødmeldingstjeneste og geografisk lokalisering av nødanrop

Tilbyder av offentlig tilgjengelig nummerbasert person-til-person kommunikasjonstjeneste som gir mulighet til å foreta anrop til nummer i en nasjonal eller internasjonal nummerplan, skal sikre at sluttbruker har tilgang til nødetatens nødmeldingstjenester gjennom nødkommunikasjon. Nødkommunikasjon skal rutes til nærmeste nødmeldingssentral når ikke annet er fastsatt av myndigheten.

Kommunikasjon til nødetatens nødmeldingstjeneste skal kunne foretas uten vederlag og uten bruk av mynt, kort, kode eller annet tilgangsmiddel. Nummer til nødmeldingstjeneste skal være oppslått og godt synlig i eller ved allment tilgjengelig terminal for telefontjeneste.

Tilbyder som nevnt i første ledd og tilbyder av elektroniske kommunikasjonsnett som brukes til levering av tjeneste som nevnt i første ledd, skal for egen regning sikre at telefonnummer, sluttbrukers navn og nødvendige opplysninger for geografisk lokalisering av nødanrop overføres for alle anrop til nødetatene. Det samme skal gjelde selv om sluttbruker har avtale om hemmelig telefonnummer eller har reservert seg mot fremvisning av anropende nummer hos oppringt sluttbruker.

Tilbyder skal sikre at sluttbrukere med nedsatt funksjonsevne har tilgang til nødtjenester gjennom nødkommunikasjon. Tjenestene skal være likeverdige med det som tilbys andre sluttbrukere. Dette skal også gjelde for sluttbruker med nedsatt funksjonsevne som gjester i norske nett.

Tilbyder kan etter søknad gis tidsbegrenset unntak fra plikten til å tilby nødvendige opplysninger for geografisk lokalisering av nødanrop, såkalt opprinnelsesmarkering.

Myndigheten kan gi forskrifter om kommunikasjon til nødmeldingstjeneste, herunder om plikt til å viderefremme kommunikasjon ved bruk av SMS og MMS, om geografisk lokalisering av nødanrop og om nødkommunikasjon fra private nett.

§ 2-11 eCall

Tilbyder av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste plikter å rute eCall til utpekt mottakssentral for nødkommunikasjon. eCall er et system for automatisk eller manuell varsling av trafikkulykker eller andre nødsituasjoner fra kjøretøy til en mottakssentral.

Tilbyder plikter å sikre overføring av datasett ved eCall til utpekt mottakssentral for nødkommunikasjon.

Myndigheten kan gi forskrifter og treffe enkeltvedtak om eCall, en videreutvikling av eCall basert på internasjonale standarder og om fordeling av kostnadene ved eCall.

Myndigheten kan i forskrift eller enkeltvedtak gjøre unntak fra plikten til å rute eCall i særlige tilfeller.

§ 2-12 Sikring av fortsatt levering ved konkurs hos tilbyder mv.

Tilbyder av offentlig elektronisk kommunikasjonsnett og offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste, med unntak av tilbyder av nummeruavhengige tjenester, skal legge planer som sikrer fortsatt levering til egne kunder i minimum to uker i tilfelle konkurs, åpning av gjeldsforhandling eller som følge av betalingsinnstilling. Slike planer kan omfatte forsikringsordning, avtale om samarbeid mellom tilbydere, privat fondsordning eller lignende.

Myndigheten skal føre tilsyn med planene og kan sette krav til innhold. Myndigheten kan frita tilbyder av elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste fra plikten til å utarbeide planer.

Tilbyder etter første ledd skal underrette myndigheten om begjæring om gjeldsforhandlinger eller konkurs som tilbyder sender til tingretten. Tingretten skal straks underrette myndigheten om gjeldsforhandlinger eller konkurs som åpnes hos tilbyder.

Når det som følge av konkursåpning hos en tilbyder oppstår fare for driftsstans, kan myndigheten i særlige tilfeller så langt det er nødvendig for å sikre brukernes kommunikasjon, pålegge fortsatt drift i inntil to uker, herunder pålegge boet å tre inn i hele eller deler av skyldnerens løpende avtaler. I vurderingen av om slike pålegg skal gis, skal det tas hensyn til om viktige samfunnsinteresser vil bli skadelidende som følge av driftsstans. Det skal også tas hensyn til boets økonomi. Tilsvarende gjelder dersom åpning av gjeldsforhandling etter konkursloven ellers vil føre til driftsstans.

Pålagt drift etter fjerde ledd er uten innvirkning på boets rett til å velge om det vil tre inn i skyldneres avtaler etter dekningsloven § 7-3 og på boets ansvar etter dekningsloven § 7-4, etter påleggets utløp. Avtalefestet oppsigelsestid og frister for oppsigelse i dekningsloven § 7-6 første ledd er ikke til hinder for at pålegg om å tre inn i løpende avtale gis for en periode som angitt i fjerde ledd i paragrafen her.

Myndigheten kan gi forskrifter om planene etter første ledd, unntak fra plikten til å utarbeide planer, og sikring av fortsatt levering i situasjoner som nevnt i fjerde ledd.

Kapittel 3 Kommunikasjonsvern og sikkerhet

§ 3-1 Vern av kommunikasjon og data

Tilbyder skal gjennomføre nødvendige sikkerhetstiltak for vern av kommunikasjon og data i egne elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester, blant annet skal tilbyder treffe egnede tiltak for å forebygge og minimere virkningen av sikkerhetshendelser for sluttbrukere, og for andre nett og tjenester.

Tilbyder skal uten ugrunnet opphold og senest innen 24 timer varsle abonnent eller bruker dersom det foreligger:

1. særlig risiko for brudd på sikkerheten i elektroniske kommunikasjonsnett- eller tjenester
2. sikkerhetsbrudd som har skadet eller ødelagt lagrede data, eller
3. sikkerhetsbrudd som har krenket personvernet til abonnent eller bruker.

Varsling av abonnent eller bruker etter annet ledd nummer 3 er ikke nødvendig der tilbyder overfor myndigheten har dokumentert at tilfredsstillende tekniske beskyttelsestiltak er gjennomført for dataene omfattet av sikkerhetsbruddet.

Tilbyder plikter å varsle myndigheten straks i tilfeller omfattet av annet ledd nummer 1 og 3.

Myndigheten kan gi forskrifter om vern av kommunikasjon og data.

§ 3-2 Taushetsplikt

Tilbyder og installatør plikter å bevare taushet om innholdet av elektronisk kommunikasjon og andres bruk av elektronisk kommunikasjon, herunder opplysninger om tekniske innretninger og fremgangsmåter. De plikter å gjennomføre tiltak for å hindre at andre enn de som opplysningene gjelder får anledning til selv å skaffe seg kjennskap til slike opplysninger. Opplysningene skal heller ikke utover lovlige behandlingsformål nyttes i egen virksomhet eller i tjeneste eller arbeid for andre, med unntak av statistiske opplysninger om nettrafikk som er anonymisert og ikke gir informasjon om innretninger eller tekniske løsninger.

Taushetsplikt etter første ledd gjelder også for enhver som utfører arbeid eller tjeneste for tilbyder av elektronisk kommunikasjonsnett eller -tjeneste, installatør, teknisk kontrollorgan eller myndigheten, også etter at vedkommende har avsluttet arbeidet eller tjenesten.

Taushetsplikten er ikke til hinder for at det gis opplysninger til påtalemyndigheten eller politiet om avtalebasert hemmelig telefonnummer eller andre abonnementsopplysninger, samt elektronisk

kommunikasjonsadresse. Det samme gjelder ved vitnemål for retten. Taushetsplikten er heller ikke til hinder for at opplysninger som nevnt i første punktum gis til annen myndighet i medhold av lov.

Anmodning fra påtalemyndigheten eller politiet om opplysninger som omhandlet i tredje ledd skal etterkommes med mindre særlige forhold gjør det utilrådelig.

Myndigheten kan gi forskrifter om taushetsplikt, om utvidelse av taushetsplikten til å omfatte enhver som har befatning med elektroniske kommunikasjonsnett eller – tjenester, om unntak fra taushetsplikt ved effektiv ruting av trafikk, om omfanget av unntaket etter tredje ledd og opplysningsplikten etter fjerde ledd. Myndigheten kan også gi forskrifter om unntak fra taushetsplikt for behandling av personopplysninger og andre data ved levering av nummeruavhengige person-til-person kommunikasjontjenester, for å bekjempe seksuelt misbruk av barn.

Annen lovbestemt taushetsplikt gjelder i tillegg.

§ 3-3 Sletting av data

Trafikkdata, lokaliseringsdata og data nødvendige for å identifisere abonnenten eller brukeren skal slettes eller anonymiseres så snart de ikke lenger er nødvendig:

1. til kommunikasjons- eller faktureringsformål
2. for å oppfylle andre krav fastsatt i § 3-4, eller i medhold av annen lov.

Annen behandling av slike data krever samtykke fra bruker.

Myndigheten kan gi forskrift om sletteplikten og om avgrensede unntak fra sletteplikten. Myndigheten kan også gi forskrifter om unntak fra sletteplikten for behandling av personopplysninger og andre data ved levering av nummeruavhengige person-til-person kommunikasjontjenester, for å bekjempe seksuelt misbruk av barn.

§ 3-4 Plikt til lagring av IP-adresser

Tilbyder av elektronisk kommunikasjonsnett som anvendes til offentlig elektronisk kommunikasjontjeneste og tilbyder av slik tjeneste skal til bruk for etterforskning av alvorlig kriminalitet, lagre de opplysninger som er nødvendige for å identifisere abonnenten med utgangspunkt i

1. offentlig IP-adresse og et tidspunkt for kommunikasjon, eller
2. offentlig IP-adresse, et tidspunkt for kommunikasjon og portnummer benyttet ved kommunikasjonen, dersom samme offentlige IP-adresse er tildelt flere abonnenter samtidig.

Det skal ikke lagres destinasjonsinformasjon.

Opplysningene skal lagres i tolv måneder fra den dagen kommunikasjonen avsluttes.

Tilbyder skal dekke investerings- og driftskostnader som påløper for å oppfylle lagringsplikten. Staten dekker kostnadene for utlevering av informasjon etter § 3-5 første ledd.

Myndigheten kan gi forskrift om lagringsplikten, om et nærmere system for kostnadsfordelingen og om bruk av revisor for kostnader som dekkes av staten. Myndigheten kan ved enkeltvedtak eller forskrift gi unntak fra lagringsplikten.

§ 3-5 Utlevering av IP-adresser

Opplysninger lagret etter § 3-4 skal uten hinder av taushetsplikt etter § 3-2 utleveres til politiet eller påtalemyndigheten når det er nødvendig for å etterforske en handling som etter loven kan medføre straff av fengsel i 3 år eller mer, eller som rammes av straffeloven §§ 125, 168, 184, 201, 202, 204, 205, 251, 263, 266, 297, 298, 305, 306 eller 309, eller åndsverkloven § 104 jf. § 79.

Anmodninger om utlevering etter første ledd skal fremsettes skriftlig og skal så vidt mulig opplyse om hva saken gjelder, formålet med anmodningen og hva den omfatter. Det skal fremgå at kravet om nødvendighet etter første ledd er vurdert.

Politiet og påtalemyndigheten skal oversende en årlig rapport om uthenting av IP-adresser til myndigheten.

Opplysninger som kun er lagret etter § 3-4 kan ikke gis ut i medhold av tvisteloven § 22-3 andre og tredje ledd eller åndsverkloven § 87, eller andre lover eller i andre tilfeller enn angitt i første ledd.

Myndigheten kan gi forskrift om utlevering av data etter denne bestemmelsen og om politiet og påtalemyndighetens rapportering om innhenting av opplysninger.

§ 3-6 Tilrettelegging for lovbestemt tilgang til informasjon

Tilbyder av elektronisk kommunikasjonsnett og tilbyder av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste skal tilrettelegge nett og tjeneste slik at lovbestemt tilgang til informasjon om sluttbruker og elektronisk kommunikasjon sikres.

Tilbyders driftskostnader knyttet til oppfyllelse av tilretteleggingsplikten etter første ledd dekkes av staten for de merkostnader som følger disse tjenestene.

Myndigheten kan gi forskrifter om tilretteleggingsplikten etter første og annet ledd, og om unntak fra plikten etter første ledd. Myndigheten kan også gi forskrifter om tilbyders krav på dekning av kostnader som følge av bistand til fremmede stater for å oppfylle forpliktelser i henhold til overenskomst som Norge er part i.

§ 3-7 Bruk av informasjonskapsler

Det er ikke tillatt å lagre eller å skaffe seg tilgang til opplysninger i sluttbrukers kommunikasjonsutstyr, uten at brukeren er informert om hvilke opplysninger som behandles, formålet med behandlingen, hvem som behandler opplysningene, og har gitt sitt samtykke til dette. Med samtykke menes enhver frivillig, spesifikk, informert og utvetydig viljesytring gitt ved en erklæring eller en tydelig bekreftelse.

Første ledd er ikke til hinder for teknisk lagring av eller adgang til opplysninger:

1. utelukkende for det formål å overføre kommunikasjon i et elektronisk kommunikasjonsnett
2. som er nødvendig for å levere en informasjonssamfunnstjeneste etter brukerens uttrykkelige forespørsel

Myndigheten kan gi forskrifter om informasjonskapsler.

§ 3-8 Sikkerhet i nett og tjenester

Tilbyder skal tilby elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste med forsvarlig sikkerhet for brukerne i fred, krise og krig. Tilbyder skal opprettholde forsvarlig beredskap, og viktige samfunnsaktører skal prioriteres ved behov. Myndigheten kan treffe enkeltvedtak for å sikre at tilbyder iverksetter tiltak som gir forsvarlig sikkerhet og beredskap. Tilbyder skal dekke kostnadene ved oppfyllelsen av dette.

Tilbyder skal sørge for systematisk oppfølging av sikkerhet og beredskap i nett og tjenester, og skal dokumentere et forsvarlig sikkerhetsnivå. I vurderingen av hva som er forsvarlig skal det blant annet tas hensyn til beste tilgjengelige tekniske løsning, tiltakenes kostnad og nytteverdi, nettets eller tjenestens betydning og anerkjente standarder.

Myndigheten kan treffe enkeltvedtak eller inngå avtale om gjennomføring av tiltak for å sikre oppfyllelse av nasjonale behov for sikkerhet, beredskap og funksjonalitet i elektronisk

kommunikasjonsnett og -tjeneste utover det som følger av første ledd. Vedtak kan pålegges eller avtale kan inngås med virksomhet som

1. tilbyr elektronisk kommunikasjonsnett eller -tjeneste
2. tilbyr tilhørende fasiliteter og tilhørende tjenester, herunder datasentre og virksomhet som har ansvar for passiv infrastruktur

Merkostnader ved levering av slike tiltak skal kompenseres av staten med basis i fyllestgjørende dokumentasjon som fremlegges av virksomheten for myndigheten. Dersom virksomheten ikke har valgt en løsning som er økonomisk fordelaktig for staten, kan myndigheten fatte vedtak om at virksomheten skal refundere dokumenterte utgifter som er unødvendige.

Myndigheten kan i særlige tilfeller pålegge tilbyder å tilby elektronisk kommunikasjonstjeneste til virksomheter, organisasjoner og offentlige instanser som ivaretar viktige eller samfunnskritiske funksjoner av nasjonal betydning for samfunnet. Myndigheten kan pålegge tilbyder prisforpliktelser hvis det er nødvendig for å sikre at tiltaket gjennomføres.

Myndigheten kan pålegge tilbyder å inngå samarbeid med annen nasjonal eller internasjonal virksomhet når dette følger av internasjonal avtale eller av viktige nasjonale hensyn til sikkerhet.

Myndigheten kan gi forskrifter om oppfyllelsen av pliktene i paragrafen her, herunder om finansiering, nasjonal autonomi, sikkerhetsrevisjon, sikkerhet i datasentre og for å sikre bruk av flere føringsveier nasjonalt og ut av landet. Myndigheten kan i forskrift eller enkeltvedtak fastsette at bestemmelsen, helt eller delvis, gjelder andre enn tilbydere, og kan også gjøre unntak, helt eller delvis, fra bestemmelsen for tilbydere eller tjenester.

Myndigheten kan gi forskrifter om oppfyllelse av plikter etter EØS-avtalen og andre internasjonale avtaler.

§ 3-9 Krav om politiattest

Tilbyder av elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste med unntak av nummeruavhengig person-til-person-kommunikasjonstjeneste kan kreve fremleggelse av ordinær politiattest av personer som skal ha tilgang til informasjon, elektronisk kommunikasjonsnett, tilhørende fasiliteter, utstyr eller systemer med vesentlig betydning for sikkerheten i nett eller tjenester. Poliattiesten skal ikke være eldre enn 90 dager.

Det kreves ikke politiattest for personer som innehar gyldig sikkerhetsklarering eller adgangsklarering i henhold til sikkerhetslovens bestemmelser.

Myndigheten kan gi forskrifter om fremleggelse av politiattest, herunder om tilbydernes betaling for politiattester.

§ 3-10 Formidling av viktig melding

Tilbyder av elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste med unntak av nummeruavhengig person-til-person-kommunikasjonstjeneste skal formidle viktig melding fra statsmyndighet. Slik tilbyder skal dekke deler av kostnadene for varslingssystemet.

Myndigheten kan gi forskrifter eller fatte enkeltvedtak om formidling av viktig melding, blant annet om at tilbyder som nevnt i første ledd skal innføre umiddelbar varsling, tilrettelegge for varsling og aktivere varslingsfunksjonen i terminalutstyret på brukersiden.

Myndigheten kan også gi forskrift om at tilsvarende plikter pålegges andre tilbydere enn de som er nevnt i første ledd. Myndighetene kan også gi forskrift om dekning av kostnader for varslingsystemet for tilbydere etter første og tredje ledd.

§ 3-11 Begrensninger i markedsadgang

Myndigheten kan fatte vedtak om at tilbyder nektes tilgang til markedet når det er nødvendig av hensyn til nasjonal sikkerhet eller andre viktige samfunnsinteresser.

Før vedtak fattes, bør det innhentes rådgivende uttalelser fra relevante myndigheter.

Myndigheten kan gi forskrifter om begrensninger i markedsadgang, og fastsette at bestemmelsen gjelder andre enn tilbydere.

§ 3-12 Tillatte bruksbegrensninger

Myndigheten kan pålegge tilbyder å gjennomføre bruksbegrensning i elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste av hensyn til nasjonal sikkerhet eller andre viktige samfunnsinteresser.

Tilbyder skal gjennomføre nødvendige bruksbegrensninger i nødssituasjoner som innebærer alvorlige trusler mot liv eller helse, nasjonal sikkerhet eller offentlig orden, eller fare for sabotasje mot nett eller tjeneste.

Tilbyder kan straks frakoble radio- og terminalutstyr når det er nødvendig av hensyn til kommunikasjonssikkerhet eller nettets integritet og dersom tilbyder uten forsinkelse tilbyr alternativ løsning. Kostnadene med å tilby alternativ løsning bæres av tilbyder.

Myndigheten kan gi tilbyder tillatelse til å nekte tilkobling eller å frakoble radio- og terminalutstyr som ikke tilfredsstiller krav etter § 13-1, eller som forårsaker skadelig interferens eller alvorlig skade på nettet.

Bruksbegrensning som følge av betalingsmislighold skal være forholdsmessige og ikke-diskriminerende.

I andre tilfeller enn nevnt i annet, tredje og femte ledd krever gjennomføring av bruksbegrensning tillatelse fra myndigheten.

Frakobling og andre bruksbegrensninger skal straks varsles til myndigheten. Tilbyder som bruksbegrensningen som nevnt i femte ledd rettes mot, skal varsles senest én måned før frakobling. Slik tilbyder skal straks varsle berørte tilbydere og sluttbrukere. Myndigheten kan i særlige tilfeller informere berørt tilbyder og sluttbruker på egnet måte om varslede bruksbegrensninger.

Bruksbegrensning etter annet ledd skal avbrytes så snart nødssituasjonen er over, og etter tredje ledd og fjerde ledd så snart sluttbruker godtgjør at nødvendig tillatelse foreligger eller ulovlig radio- og terminalutstyr er frakoplet nettet.

Myndigheten kan gi forskrifter om bruksbegrensninger og om unntak fra kravet om tillatelse.

Kapittel 4 Sluttbrukers rettigheter

§ 4-1 Likebehandling

Tilbyder av elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjeneste skal ikke stille krav eller alminnelige avtalevilkår for tilgang til eller bruk av nett eller tjenester som diskriminerer sluttbrukere på grunnlag av statsborgerskap, bosted eller etableringssted, med mindre slik forskjellsbehandling er objektivt begrunnet.

§ 4-2 Nettnøytralitet

Myndigheten kan i forskrift gi regler om nettnøytralitet, herunder om tilbyders plikt til å sikre nettnøytralitet. Med nettnøytralitet menes at all internettrafikk skal behandles likt uavhengig av avsender, mottaker, utstyr, applikasjon, tjeneste eller innhold.

§ 4-3 Leveringsvilkår og offentliggjøring

Tilbyder av internettilgangstjeneste eller offentlig tilgjengelig person-til-person kommunikasjonstjeneste til sluttbruker skal utarbeide og offentliggjøre leveringsvilkår for tjenestene som tilbys.

Informasjon som tilbyder skal offentliggjøre etter første ledd, skal når myndigheten krever det, oversendes til myndigheten før den offentliggjøres.

Myndigheten kan gi forskrifter om leveringsvilkår og offentliggjøring.

§ 4-4 Opplysningskrav før avtaletilbud

Tilbyder av andre offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester enn overføringstjenester som brukes til levering av maskin-til-maskin-tjenester skal før en forbruker blir bundet av avtale eller et tilsvarende tilbud, gi de opplysninger som er nødvendige for at forbrukeren skal ta et kvalifisert valg av tjeneste.

Som forbruker etter denne bestemmelsen regnes også mikroforetak, små foretak og ideelle organisasjoner med mindre de uttrykkelig har samtykket til å fravike rettighetene i bestemmelsen.

Myndigheten kan gi forskrifter om tilbud og hvordan tilbud skal utformes.

§ 4-5 Avtalesammendrag og avtalevilkår

Tilbydere av andre offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester enn overføringstjenester som brukes til levering av maskin-til-maskin-tjeneste, skal gi forbruker et kortfattet og lett leselig sammendrag av inngått tjenesteavtale. Som forbruker etter denne bestemmelsen regnes også mikroforetak, små foretak og ideelle organisasjoner med mindre de uttrykkelig har samtykket til å fravike rettighetene i bestemmelsen.

Opplysningene som er gitt i tilbudet før avtale er inngått etter § 4-4, og opplysningene som fremgår av avtalesammendraget etter første ledd, skal være en integrert del av avtalen. Avtalen kan ikke endres med mindre begge parter uttrykkelig samtykker til det.

Myndigheten kan gi forskrifter om vilkår og innhold i avtalesammendrag, herunder om mal for avtalesammendraget.

§ 4-6 Bindingstid, varslingsplikt og oppsigelse

Avtale mellom tilbyder av internettilgangstjeneste eller nummerbasert person-til-person kommunikasjonstjeneste og forbruker skal ikke være bindende for en lengre periode enn 12 måneder. I særlige tilfeller kan det avtales lengre bindingstid, likevel ikke lengre enn 24 måneder. Tilbyder skal vederlagsfritt opplyse forbruker om koden for å låse opp operatørlås når bindingstiden utløper.

Som forbruker etter denne bestemmelsen regnes også mikroforetak, små foretak og ideelle organisasjoner med mindre de uttrykkelig har samtykket til å fravike rettighetene i bestemmelsen.

Tilbyder og forbruker kan inngå en separat avtale om avdragsbetaling for nettilkobling, jf. § 4-9. Avtale om avdragsbetaling kan ha lenger varighet enn bindingstiden etter første ledd.

Sluttbruker som ikke godtar nye avtalevilkår for abonnementsavtale med bindingstid, kan heve avtalen uten ekstra kostnader etter første ledd. Hevingsretten gjelder likevel ikke dersom de foreslåtte endringene utelukkende er til fordel for sluttbrukeren, er av rent administrativ karakter og ikke har noen negativ virkning på sluttbrukeren, eller dersom endringene skyldes pålegg fra myndigheten. Tilbyderen kan kreve at sluttbrukeren skal betale resterende del av avtalt pris på subsidiert terminalutstyr som vedkommende beholder. For forbrukere gjelder dette leddet også for maskin-til-maskin-kommunikasjonstjenester.

Tilbyder av internettilgangstjeneste og nummerbasert person-til-person kommunikasjonstjeneste skal underrette sluttbrukerne minst én måned før eventuelle endringer i avtalevilkårene eller opphør av avtalen, og skal samtidig informere om retten til å heve avtalen uten kostnader, dersom de ikke godtar de nye vilkårene. Fristen for å heve avtalen er tre måneder etter underretningen. Underretningen skal skje skriftlig og på en klar og forståelig måte. I forbrukerforhold gjelder pliktene etter dette leddet også for tilbyder av overføringstjeneste som brukes til levering av maskin-til-maskintjeneste.

Tredje og fjerde ledd kan fravikes utenfor forbrukerforhold.

§ 4-7 Internasjonal gjesting i mobilnett

Myndigheten kan gi forskrifter om tilbyders plikt til å tilby internasjonal gjesting i mobilnett, herunder pålegge prisforpliktelser.

§ 4-8 Kontroll av forbruk

Tilbydere av internettilgangstjenester eller offentlig tilgjengelige person-til-person kommunikasjonstjenester skal gi forbruker mulighet til å overvåke og kontrollere bruken av tjenestene når disse faktureres på grunnlag av forbruk i tid eller volum. Som forbruker etter denne bestemmelsen regnes også mikroforetak, små foretak og ideelle organisasjoner med mindre de uttrykkelig har samtykket til å fravike rettighetene i bestemmelsen.

Kontroll av forbruket skal omfatte tilgang til sanntidsopplysninger om forbruksnivået for tjenester som inngår i takstplanen. Tilbyder skal underrette forbruker før den når en fastsatt forbruksgrense og når en tjeneste som en del av takstplanen er helt oppbrukt.

Myndigheten kan gi forskrifter om forbrukskontroll og varsling til forbruker om forbruksnivå.

§ 4-9 Kontroll av kostnader

Tilbyder av internettilgangstjenester og nummerbaserte person-til-person kommunikasjonstjenester skal tilby sluttbrukertjenester som gjør det mulig for sluttbruker å kontrollere kostnadene ved tjenestene. Slike følgende tjenester skal omfatte:

1. spesifisert faktura,
2. sperring av anrop og nummer, og
3. sperring for fellesfakturerte tjenester.

Tilbyder av internettilgangstjenester og offentlig tilgjengelig nummerbaserte person til-person kommunikasjonstjenester skal tilby forbruker mulighet for avdragsbetaling av tilknytningskostnader. Som forbruker etter denne bestemmelsen regnes også mikroforetak, små foretak og ideelle organisasjoner med mindre de uttrykkelig har samtykket til å fravike rettighetene i bestemmelsen.

Myndigheten kan i forskrift gi nærmere regler om tjenester for kostnadskontroll etter første og annet ledd, om forhåndsbetaling av tjenester for forbrukere samt andre former for kostnadskontroll.

§ 4-10 Prissammenlikningstjeneste

Myndigheten skal sikre sluttbrukere tilgang til, og godkjenne prissammenlikningstjeneste for internettilgangstjenester og offentlig tilgjengelige nummerbaserte person-til-person kommunikasjonstjenester.

Myndigheten kan gi forskrifter om nærmere krav til prissammenlikningstjenester, herunder vilkår og prosedyre for godkjenning og tilgang til nødvendige opplysninger. Myndigheten kan i forskrift sikre tilgang til prissammenlikningstjeneste for offentlig tilgjengelig nummeruavhengig person-til-person kommunikasjonstjeneste.

§ 4-11 Tiltak ved uteblitt betaling

Tiltak rettet mot sluttbruker ved manglende betaling skal være forholdsmessige og ikke-diskriminerende. Tilbyder av internetttilgangstjenester og offentlig tilgjengelig nummerbasert person-til-person kommunikasjonstjenester skal gi sluttbruker minst én betalingsoppfordring før avtalen kan sies opp eller annen bruksbegrensning iverksettes. Oppsigelse eller annen bruksbegrensning kan tidligst iverksettes én måned etter at det er gitt betalingsoppfordring og forhåndsvarsling om tiltaket er meddelt sluttbruker. Så langt det er teknisk mulig skal bare den berørte tjenesten stenges. Sluttbruker skal kunne anrope nødetatene selv om tilbyder av offentlig tilgjengelig nummerbasert person-til-person kommunikasjonstjenester har stengt tjenesten for utgående samtaler.

§ 4-12 Koblingssalg

Ved salg til forbruker av internetttilgangstjeneste eller offentlig person-til-person kommunikasjonstjeneste i kombinasjon med en eller flere tjenester eller terminalutstyr, skal bestemmelsene i §§ 4-3, 4-5 og 4-14 få anvendelse på alle elementene i koblingssalget. Som forbruker etter denne bestemmelsen regnes også mikroforetak, små foretak og ideelle organisasjoner med mindre de uttrykkelig har samtykket til å fravike rettighetene i bestemmelsen.

Har forbrukeren rett til å heve avtale før eventuell bindingstid er utløpt, skal hevingsretten gjelde alle elementer i et koblingssalg.

Bindingstid på avtale om internetttilgangstjeneste eller offentlig person-til-person skal ikke forlenges grunnet tilkobling av annen tjeneste eller terminalutstyr med mindre forbruker uttrykkelig samtykker til det.

§ 4-13 Tilgang til e-post etter oppsigelse av avtale

Tilbyder av internetttilgangstjenester skal på forespørsel fra sluttbruker videresende e-post eller gi tilgang til e-posttjeneste. Videresending eller tilgang til e-posttjeneste skal være gratis, og kan begrenses til en periode på tre måneder fra den dato kundeforholdet tok slutt.

§ 4-14 Bytte av internetttilgangstjeneste

Sluttbruker har rett til å bytte til annen tilbyder av internetttilgangstjenester som kan tilby slike tjenester for sluttbrukeren. Tilbyderne skal gjennomføre bytte så raskt som mulig og i henhold til den tidsramme som avtales med sluttbruker.

Avgivende og mottakende tilbyder av internetttilgangstjeneste skal sikre at sluttbruker kan bytte tilbyder uten avbrudd i internetttilgangstjenesten, så langt det er teknisk gjennomførbart. Bortfall av tjenesten under skifteprosessen skal uansett ikke overstige én virkedag.

Avgivende tilbyder av internetttilgangstjeneste skal fortsette å levere sin internetttilgangstjeneste på samme vilkår fram til mottakende tilbydere av internetttilgangstjeneste aktiverer sin tjeneste.

Avgivende og mottakende tilbyder av internetttilgangstjeneste skal gi sluttbruker tilstrekkelige opplysninger før og under bytteprosessen til at byttet kan gjennomføres. Informasjon fra avgivende tilbyder av internetttilgangstjeneste til sluttbruker skal være nøytral.

Avgivende tilbyder skal ikke bruke informasjon fra bytteprosessen i egen markedsføring rettet mot sluttbruker. Forbudet mot markedsføring gjelder i bytteperioden og 14 dager etter at byttet er gjennomført. Bytteinformasjon er informasjon som mottas gjennom meldinger i prosessen. Bytteperioden er perioden fra byttebestilling er inngitt frem til byttet er gjennomført og tjenesten kan tas i bruk hos mottakende tilbyder.

Myndigheten kan gi nærmere bestemmelser om bytte av internetttilgangstjenester i forskrift.

§ 4-15 Fellesfakturert tjeneste

Myndigheten kan gi forskrifter om fellesfakturerte tjenester, herunder om klage- og tilsynsordninger for slike tjenester og om finansiering av slike ordninger.

§ 4-16 Likeverdig tilgang og utvalg for sluttbrukere med nedsatt funksjonsevne

Myndigheten kan gi forskrifter om at tilbyder av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste skal gi sluttbrukere med nedsatt funksjonsevne likeverdig tilgang til elektroniske kommunikasjonstjenester som det flertallet av sluttbrukere har, og hvilke tjenester og utstyr som skal tilbys. Myndigheten kan også gi forskrifter om at tilbydere skal tilrettelegge tilhørende tjenester, blant annet informasjon for sluttbrukere med nedsatt funksjonsevne, og om tilbydernes plikt til å finansiere tjenestene og de tilhørende tjenestene.

§ 4-17 Nummerportabilitet

Sluttbruker som har bruksrett til nummer fra nasjonal nummerplan har på anmodning rett til å beholde sitt eller sine numre ved bytte av tilbyder av elektronisk kommunikasjonstjeneste.

Nummerportering skal skje på en effektiv og enkel måte for sluttbrukeren.

Porteringsprosessen skal være ledet av mottakende tilbyder. Avgivende tilbyder skal samarbeide med mottakende tilbyder for å sikre en effektiv gjennomføring av porteringen.

Avgivende tilbydere skal på anmodning betale tilbake gjestående beløp til forbrukere som har forhåndsbetalt tjenesten. Tilbyder kan kreve gebyr for kostnadene knyttet til tilbakebetalingen, dersom det er fastsatt i avtalen med forbruker.

Myndigheten kan gi forskrifter om portering av nummer mellom tilbydere, blant annet om krav til markedsadferd, tidsfrister, kompensasjon fra tilbyder til sluttbruker, rutiner og metoder. Myndigheten kan også gi forskrifter om nummerportabilitet, og om plikt til å tilby geografisk portabilitet og tjenesteportabilitet.

§ 4-18 Hemmelig nummer

Tilbyder skal på forespørsel fra sluttbruker tilby tjenesten hemmelig nummer.

Myndigheten kan gi forskrifter om tjenesten hemmelig nummer og kan ved enkeltvedtak frita tilbyder fra plikten til å tilby denne tjenesten.

§ 4-19 Unntak for mikroforetak som tilbyder

Bestemmelsene i § 4-3 til § 4-18 gjelder ikke for mikroforetak som kun tilbyr nummeruavhengige person-til-person kommunikasjonstjenester. Mikroforetak som omfattes av dette unntaket skal før avtaleinngåelse informere sluttbrukeren om at bestemmelsene ikke gjelder.

Kapittel 5. Leveringspliktige tjenester

§ 5-1 Leveringspliktige tjenester

Forslag til ny bestemmelse ble sendt på høring 3. september 2019. Høringsinnspillene er innkommet, og bestemmelsen høres ikke i denne omgang.

§ 5-2 Finansiering av leveringspliktige tjenester

Forslag til ny bestemmelse ble sendt på høring 3. september 2019. Høringsinnspillene er innkommet, og bestemmelsen høres ikke i denne omgang.

§ 5-3 Spesielle samfunnspålagte oppgaver

Myndigheten kan inngå avtale med eller ved pålegg utpeke, en eller flere tilbydere av elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste for å sikre tilbud av følgende spesielle samfunnspålagte oppgaver:

1. ytelse til nød- og sikkerhetstjenesten (kystradioen) til dekning av de oppgaver innen kystradioens dekningsområde som Norge har påtatt seg gjennom internasjonale overenskomster
2. ytelse vedrørende Svalbard

Merkostnader ved avtaler eller pålegg etter denne paragrafen skal dekkes av staten.

Myndigheten kan gi forskrifter om spesielle samfunnspålagte oppgaver etter første ledd.

§ 5-4 Avhendelse av aksessnett

Tilbyder med leveringsplikt etter § 5-1 skal informere myndigheten dersom tilbyder planlegger å overføre rådigheten over hele eller vesentlige deler av sitt aksessnett til annet eierskap. Tilbyder skal også informere myndigheten om endringer i slike planer og om det endelige resultatet av prosessen.

Varsel om planlagt overføring etter første ledd skal gis på et tidspunkt som gir myndigheten mulighet til å vurdere konsekvensen av den planlagte avhendelsen for tjenester etter § 5-1.

Kapittel 6. Sterk markedsstilling

§ 6-1 Sterk markedsstilling

Myndigheten kan utpeke tilbyder med sterk markedsstilling. En tilbyder har sterk markedsstilling når tilbyderen alene eller sammen med andre har økonomisk styrke i et relevant marked som gjør at tilbyder i stor grad kan opptre uavhengig av konkurrenter, kunder og forbrukere.

Sterk markedsstilling i ett marked kan føre til at tilbyderen har sterk markedsstilling i et tilgrensende marked, dersom det er mulig å overføre markedsrett fra dette markedet til det tilgrensende markedet.

I vurderingen av om tilbyder har sterk markedsstilling skal myndigheten ta hensyn til retningslinjene for markedsanalyser og vurdering av sterk markedsstilling som følger av EØS-avtalen.

Myndigheten kan gi forskrifter om sterk markedsstilling.

§ 6-2 Relevante markeder

Myndigheten skal identifisere de produkt- og tjenestemarkeder for elektronisk kommunikasjon som oppfyller vilkårene for forhåndsregulering, jf. § 6-3. Markedets geografiske utstrekning skal også defineres.

Ved identifiseringen av relevante markeder etter første ledd skal myndigheten ta særlig hensyn til anbefaling om relevante produkt- og tjenestemarkeder¹ og retningslinjer for markedsanalyser og vurdering av sterk markedsstilling som følger av EØS-avtalen.

Ved avgrensning av det relevante geografiske markedet skal det tas hensyn til graden av infrastrukturkonkurranse i området. Det skal også tas hensyn til relevante resultater av den geografiske kartleggingen av bredbåndsdekningen etter § 10-6.

Myndigheten kan definere markeder som avviker anbefaling i annet ledd, jf. § 6-3 annet ledd. Når myndigheten definerer markeder, skal konsultasjonsprosedyrene i §§ 14-2 og 14-3 følges.

¹ <https://www.eftasurv.int/cms/sites/default/files/documents/College-decision---Revision-of-ESA-Recommendation-on-Relevant-Markets-susceptible-to-ex-a.pdf>

§ 6-3 Markedsanalyse

Myndigheten skal gjennomføre markedsanalyser som skal være grunnlag for å utpeke, opprettholde eller trekke tilbake utpekning av tilbyder med sterk markedsstilling. Markedsanalysene skal gjennomføres i henhold til retningslinjer for markedsanalyse som følger av EØS-avtalen.

Når et marked ikke fremgår av anbefalingen om relevante produkt- og tjenestemarkeder som følger av EØS-avtalen skal markedsanalysen inneholde en vurdering av om følgende kriterier er oppfylt:

1. det foreligger høye og varige strukturelle, rettslige eller regulatoriske etableringshinder.
2. markedsstrukturen tenderer ikke mot bærekraftig konkurranse, og
3. konkurransen alene er ikke tilstrekkelig til å bøte på de identifiserte konkurranseproblemene.

Tre-kriterietest skal også gjennomføres før myndigheten vedtar at et marked som følger av anbefalingen om relevante produkt- og tjenestemarkeder ikke skal reguleres etter § 6-1, jf. § 6-4.

I markeder som oppfyller vilkårene i første eller annet ledd, skal myndigheten vurdere om en tilbyder alene eller sammen med andre har sterk markedsstilling i ett eller flere relevante markeder jf. § 6-1.

Myndigheten skal ved gjennomføring av markedsanalyser ta hensyn til forpliktelser som myndigheten har gjort helt eller delvis bindende etter prosedyrene § 9-3.

§ 6-4 Plikter for tilbyder med sterk markedsstilling

Myndigheten skal pålegge tilbyder som har sterk markedsstilling etter § 6-1 første ledd en eller flere særlige plikter som følger av §§ 7-1, 7-2, 7-4, 7-5, 7-6, 7-7, 7-10, 7-11, 7-12, 7-13, 9-1, 9-3 og 9-4 annet ledd.

Tilbyder som har sterk markedsstilling etter § 6-1 annet ledd kan pålegges en eller flere særlige plikter som følger av §§ 7-2, 7-4, 7-5, 7-6 og 7-7 i det tilgrensende markedet.

Myndigheten kan i særlige tilfeller pålegge tilbyder som har sterk markedsstilling plikter utover det som følger av første ledd.

Plikter etter første, annet og tredje ledd som pålegges i det enkelte tilfelle skal være egnet til å fremme bærekraftig konkurranse og sluttbrukernes interesser, og skal være objektive, ikke-diskriminerende, offentlig tilgjengelig og forholdsmessige. Plikter som pålegges skal også så langt som mulig legge forholdene til rette for nasjonal og internasjonal utvikling i markedet.

Myndigheten kan endre pålagte plikter uten ny markedsanalyse når plikter som allerede er pålagt ikke fører frem.

Myndigheten skal vurdere om endringer i markedsutviklingen som påvirker konkurransesituasjonen tilsier at forpliktelsene etter første, annet og tredje ledd bør endres. Myndigheten kan i slike tilfeller endre, oppheve, eller ilegge nye forpliktelser uten forutgående markedsanalyse, dersom endringene ikke er store nok til å kreve ny markedsanalyse.

Dersom markedsanalysen etter § 6-3 første ledd viser at markedet ikke lenger oppfyller vilkårene for regulering, skal myndigheten oppheve særlige plikter som er pålagt etter første, annet eller tredje ledd. Myndigheten skal sikre tilstrekkelig forhåndsvarlig og kan fastsette at pliktene skal gjelde i en overgangsperiode. Myndigheten kan også fastsette nye vilkår og frister som skal gjelde for inngåtte tilgangsavtaler.

Myndigheten skal gjennomføre en ny markedsanalyse, og notifisere begrunnet utkast til markedsvedtak til EFTAs overvåkningsorgan innen fem år fra dato for gjeldende markedsvedtak. I særlige tilfeller kan fristen forlenges med inntil ett år.

For markeder som ikke tidligere er notifisert til EFTAs overvåkingsorgan skal myndigheten gjennomføre markedsanalyser og notifisere et begrunnet forslag til markedsvedtak innen tre år fra Europakommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan har vedtatt ny anbefaling om relevante markeder.

Når myndigheten pålegger plikter skal konsultasjonsprosedyrene i §§ 14-2 og 14-3 følges.

Myndigheten kan gi forskrifter om plikter som pålegges tilbydere med sterk markedsstilling.

§ 6-5 Transnasjonale markeder

Myndigheten kan gjennomføre markedsanalyser og pålegge, endre, opprettholde eller trekke tilbake forpliktelser i transnasjonale markeder i fellesskap med andre myndigheter i EØS.

Myndigheten kan gi forskrifter om transnasjonale markeder, herunder om markedsanalyse.

Kapittel 7. Plikter som kan pålegges tilbydere med sterk markedsstilling

§ 7-1 Tilgang til anleggsinfrastruktur

Myndigheten kan pålegge tilbydere med sterk markedsstilling å imøtekomme enhver rimelig anmodning om å inngå eller endre avtale om tilgang til og bruk av infrastruktur for etablering av elektronisk kommunikasjonsnett. Pålegge om tilgang til anleggsinfrastruktur kan blant annet omfatte tilgang til og bruk av bygninger og innganger til bygninger, ledninger i bygninger, antenner, tårn og støttekonstruksjoner, stolper, master, rør, inspeksjonsbrønner og koblingsskap.

Plikten til å imøtekomme anmodninger om tilgang i medhold av denne bestemmelsen kan også omfatte infrastruktur som ikke er del av det markedet tilgangsplikten gjelder.

Myndigheten kan gi forskrifter om tilgang til anleggsinfrastruktur.

§ 7-2 Tilgang til elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester

Myndigheten kan pålegge tilbydere med sterk markedsstilling å imøtekomme enhver rimelig anmodning fra annen tilbyder om å inngå avtale om tilgang til elektronisk kommunikasjonsnett og –tjeneste og tilhørende fasiliteter når tilgang etter § 7-1 ikke ansees å være tilstrekkelig til å fremme bærekraftig konkurranse.

Myndigheten kan blant annet pålegge følgende tilgang etter første ledd:

1. bruk av spesifiserte fysiske nettelementer og tilhørende ressurser, herunder hel eller delt tilgang til aksessnett
2. bruk av spesifiserte aktive eller virtuelle nettelementer og tjenester
3. spesifiserte tjenester for videresalg
4. tekniske grensesnitt, protokoller eller annen nøkkelteknologi som er nødvendig for å sikre at elektroniske kommunikasjonstjenester kan samvirke
5. spesifiserte tjenester som er nødvendig for å sikre samtrafikk mellom tjenester helt frem til sluttbrukeren, eller for sikre gjesting i mobilnett
6. samtrafikkforpliktelser mellom nett og tilhørende fasiliteter
7. samlokalisering
8. nødvendige informasjons- og støttesystemer, herunder programvaresystemer
9. tilhørende tjenester som angir identitet, lokasjon og tilstedeværelse

Myndigheten kan pålegge tilbydere med sterk markedsstilling å imøtekomme enhver rimelig anmodning om å endre avtale om tilgang etter første ledd. Myndigheten kan også kreve endring i tilbudte eller inngåtte avtaler for å oppfylle pålegg etter annet ledd eller pålegg etter § 15-5.

Tilbydere med sterk markedsstilling skal forhandle i god tro med foretak som ber om tilgang og sikre at vilkår som avtales er balanserte. Myndigheten kan stille krav til at vilkårene skal være rimelige og rettferdige, og kan pålegge frister for tilgang.

Myndigheten kan pålegge tilbyder med sterk markedsstilling å ikke trekke tilbake tilgang som allerede er gitt.

Myndigheten kan gi forskrifter om tilgang, herunder om fast forvalg og forvalg ved bruk av prefiks. Myndigheten kan også fastsette tekniske og administrative vilkår for tilgang.

§ 7-3 Krav til rimelig anmodning

I vurderingen av om en anmodning er rimelig skal det blant annet foretas en avveining av tilbyders interesse i å disponere egen infrastruktur mot behovet for å gi andre tilgang som er nødvendig for å kunne tilby konkurrerende tjenester. I vurderingen av hva som er nødvendig skal det tas hensyn til om det i lys av markedsutviklingen er teknisk og bedriftsøkonomisk mulig å anlegge eller bruke annen infrastruktur. I vurderingen av om en anmodning er rimelig skal det i tillegg tas hensyn til:

1. tilgjengelig kapasitet
2. tilbyders investeringer og investeringsrisiko, særlig når det gjelder høyhastighetsnett og nyinvesteringer, og eventuelle offentlige støtte- og tilskuddsordninger
3. om det er nødvendig for å sikre fremveksten av et marked med bærekraftig konkurranse på sluttbrukernivå og er i sluttbrukernes interesse
4. behov for å ivareta nettets integritet
5. immaterielle rettigheter og
6. etablering av felleseuropeiske tjenester
7. ivaretagelse av teknologisk utvikling

Tilbyder med sterk markedsstilling skal dokumentere og begrunne avslag på anmodning om tilgang.

Myndigheten kan i forskrifter angi hva som er en rimelig anmodning.

§ 7-4 Offentliggjøring og standardtilbud

Myndigheten kan pålegge tilbyder med sterk markedsstilling å offentliggjøre spesifisert informasjon eller utarbeide og offentliggjøre standardtilbud for tilgang til elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste. Plikten til å offentliggjøre spesifisert informasjon kan blant annet omfatte:

1. regnskapsinformasjon
2. tekniske spesifikasjoner, herunder grensesnitt som brukes ved nettermineringspunktene, samt hvilke standarder som er nyttet
3. nettverksegenskaper, herunder forventet utvikling
4. priser
5. andre vilkår og betingelser for levering og bruk, herunder vilkår som endrer tilgang til eller bruk av tjenester eller applikasjoner særlig ved migrering til ny infrastruktur, jf. § 7-11.

Myndigheten kan kreve at tilbud etter første ledd er tilstrekkelig oppdelt i enkeltelementer med tilhørende vilkår basert på behov i markedet slik at bruker ikke må akseptere eller betale for tjenester, funksjoner eller ytelser som det ikke er anmodet om.

Myndigheten kan gi pålegg om hvor, hvordan og på hvilke vilkår informasjonen skal gjøres offentlig tilgjengelig.

Myndigheten kan kreve at tilbyder med sterk markedsstilling gjør endringer i standardtilbudet for sikre overholdelse av ilagte plikter etter dette kapittelet, jf. § 13-6.

Myndigheten kan gi forskrifter om offentliggjøring og standardtilbud.

§ 7-5 Ikke-diskriminering

Myndigheten kan pålegge tilbyder med sterk markedsstilling å tilby tilgang på ikke-diskriminerende vilkår.

Krav til ikke-diskriminering etter første ledd kan omfatte både:

1. tilgang til tjenester og informasjon til eksterne tilbydere på samme eller likeverdige vilkår og med samme kvalitet som for tilbyders egne tjenester, datterselskap eller partnervirksomheter, og
2. tilgang på samme eller likeverdige vilkår til eksterne tilbydere i samme eller likeverdige tilfeller.

Myndigheten kan stille krav om at tilbyder med sterk markedsstilling skal tilby tilgangsprodukter og -tjenester til alle tilbydere, herunder egen virksomhet, innenfor samme tid og frister, på samme eller likeverdige vilkår og betingelser, herunder pris og servicenivå, og ved hjelp av samme eller likeverdige system og prosesser som gjelder for egen virksomhet.

Tilbyder med sterk markedsstilling kan pålegges å rapportere til myndigheten om hvordan kravet til ikke-diskriminering overholdes, jf. § 13-3, herunder dokumentere at pålagte krav etter andre og tredje ledd er i samsvar med forpliktelsene.

Myndigheten kan gi forskrifter om ikke-diskriminering.

§ 7-6 Regnskapsmessig skille

Myndigheten kan pålegge tilbyder med sterk markedsstilling å opprette regnskapsmessig skille mellom ulike virksomhetsområder eller mellom spesifiserte aktiviteter knyttet til tilgang.

Myndigheten kan pålegge tilbyder med sterk markedsstilling som er vertikalt integrert å offentliggjøre grossistpriser, samt internpriser, for å bidra til å sikre overholdelse av plikt til ikke-diskriminering eller hindre urimelig kryssubsidiering.

Myndigheten kan gi pålegg om hvilke regnskapsmetoder og -prinsipper som skal anvendes, og i hvilken form informasjonen skal gis.

Tilbyder med sterk markedsstilling skal gjøre regnskapsinformasjon tilgjengelig på forespørsel fra myndigheten, jf. § 15-2.

Myndigheten kan gi forskrifter om prinsipper for regnskapsmessig skille.

§ 7-7 Pris- og regnskapsregulering

Myndigheten kan pålegge tilbyder med sterk markedsstilling prisforpliktelser for tilgang når tilbyder kan utnytte sin markedsstilling til skade for sluttbrukerne i markedet ved å opprettholde et uforholdsmessig høyt prisnivå, eller ved å etablere prisklemmer for konkurrerende tilbydere.

Myndigheten kan pålegge tilbyder med sterk markedsstilling bruk av bestemte metoder for prisregulering, sette krav til prisstruktur for produkter som er underlagt tilgangsplikt og kreve dokumentert at prisene er i samsvar med forpliktelsene. Myndigheten kan også kreve at tilbyder skal rette prisene og hvordan slik retting skal skje.

Myndigheten kan pålegge tilbyder med sterk markedsstilling bruk av bestemte systemer for føring av kostnadsregnskap. Beskrivelse av pålagte systemer for føring av kostnadsregnskap, herunder en oversikt over hovedkategorier for kostnader og hvilke fordelingsnøkler som anvendes, skal offentliggjøres. Bekreftelse på at kostnadsregnskapet er i samsvar med fastsatt system for føring av kostnadsregnskap skal utarbeides av ekstern revisor, og offentliggjøres årlig.

Myndigheten kan gi forskrifter om pris- og regnskapsregulering.

§ 7-8 Prisregulering av terminering av tale i mobil- eller fastnett

Myndigheten skal ikke pålegge prisforpliktelser etter § 7-7 for terminering av tale i mobilnett og fastnett dersom det i medhold av EØS-avtalen er fastsatt felles maksimalpriser for terminering.

Myndigheten kan fastsette forskrifter for å gjennomføre vedtak om felles maksimalpriser for terminering av tale i mobilnett eller fastnett innenfor EØS.

§ 7-9 Strukturelt og regnskapsmessig skille for ene- og særrettsvirksomheter

Tilbydere av elektronisk kommunikasjonsnett eller -tjenester som har ene- eller særrettsvirksomhet innen andre områder i Norge eller i andre land i EØS-området, skal ha:

1. regnskapsmessig skille for den delen av virksomheten som knytter seg til tilbud om elektronisk kommunikasjonsnett- eller tjenester
2. skille ut den delen av virksomheten som knytter seg til tilbud om elektronisk kommunikasjonsnett- eller tjeneste i en egen forretningsenhet eller i en egen juridisk enhet.

Første ledd gjelder ikke dersom virksomhetens samlede årlige omsetning for aktiviteter i forbindelse med elektronisk kommunikasjon eller -tjenester i Norge er lavere enn 100 millioner kroner.

Myndigheten kan gi forskrifter om strukturelt og regnskapsmessig skille, herunder om unntak fra pliktene.

§ 7-10 Tilbyder som kun er aktiv i grossistmarkedet

En tilbyder som har sterk markedsstilling i ett eller flere grossistmarkeder, som ikke er aktiv i noe sluttbrukermarked, eller har eierinteresser eller andre særlige interesser til virksomheter som er aktivt i sluttbrukermarkedet, kan pålegges tilgangsplikt etter § 7-2, plikt til ikke-diskriminering etter § 7-5 og plikt til rimelig og rettferdig prissetting.

Tilbyder med sterk markedsstilling kan pålegges ytterligere plikter etter §§ 7-1, 7-4, 7-6 og § 7-7, dersom vilkårene tilbyderen benytter likevel har ført til, eller vil føre til, konkurranseproblemer til skade for sluttbrukerne.

Tilbyderen skal uten ugrunnet opphold informere myndigheten om ethvert endret forhold som er av betydning for myndighetens vurdering etter første ledd.

§ 7-11 Prisregulering mv. av sluttbrukertjenester

Når plikter etter §§ 7-1 til 7-7 ikke vil være tilstrekkelig for å legge til rette for bærekraftig konkurranse, kan myndigheten pålegge tilbyder med sterk markedsstilling i sluttbrukermarkedene vilkår for tilbud av sluttbrukertjeneste.

Vilkårene kan blant annet omfatte offentliggjøring, standardtilbud, ikke-diskriminering, pris- og regnskapsregulering og forbud mot urimelig koblingssalg.

§ 7-12 Overgang fra eldre infrastruktur

Tilbyder med sterk markedsstilling skal varsle myndigheten om planer for å avvikle eller skifte ut hele eller deler av infrastruktur som er underlagt særskilte forpliktelser etter dette kapittelet. Slikt varsel skal skje minst 18 måneder før avviklingen eller erstatningen etter planen skal begynne.

Myndigheten kan når det er nødvendig for å sikre konkurransen og sluttbrukernes rettigheter, pålegge tilbyder etter første ledd

1. Plikt til å utarbeide en detaljert plan for avviklingen eller utskiftningen. Planen skal omfatte egnede vilkår for overgangen, herunder tilstrekkelige overgangsperioder, overgangsvilkår og en oversikt over nødvendige alternative tilgangsprodukter som minst har sammenlignbar kvalitet som det eksisterende tilgangsproduktet.
2. Plikter for å sikre at det tilbys tilgang til alternative tilgangsprodukter av minst sammenlignbar kvalitet som i den eksisterende infrastrukturen, og som gjør det mulig for tilgangssøkerne å nå de samme sluttbrukerne.

Myndigheten kan oppheve tilgangsplikt til infrastruktur som skal legges ned eller skiftes ut når egnede vilkår for migrering etter annet ledd er innført.

Dersom egnede vilkår etter annet ledd ikke innføres, kan myndigheten for å sikre konkurransen og sluttbrukerens rettigheter pålegge at infrastruktur som det allerede er gitt tilgang til, ikke trekkes tilbake.

Myndigheten kan kreve at avviklingen eller utskiftingen stanses når varslingsfristen etter første ledd eller pålegg etter annet ledd ikke overholdes.

Myndigheten kan gi forskrifter om overgang fra eldre infrastruktur.

§ 7-13 Funksjonelt skille

Myndigheten kan pålegge vertikalt integrert tilbyder med sterk markedsstilling å innføre funksjonelt skille når:

1. det foreligger viktige og vedvarende konkurranseproblemer eller markedssvikt ved grossistsalg i markeder for aksessprodukter,
2. pålagte plikter etter §§ 7-1, 7-2, 7-4, 7-5, 7-6 eller 7-7 ikke har ført til bærekraftig konkurranse,
3. det er ingen eller liten mulighet for at bærekraftig infrastrukturbasert konkurranse vil oppnås innenfor en rimelig tidshorison og
4. funksjonelt skille vil være det mest effektive virkemiddelet for å avhjelpe aktuelle konkurranseproblemer eller markedssvikt.

Med funksjonelt skille menes at aktiviteter knyttet til relevante aksessprodukter og tjenester skilles ut i en driftsmessig uavhengig forretningsenhet atskilt fra tilbyders øvrige virksomhetsområder. Den atskilte forretningsenhet skal tilby aksessprodukter og -tjenester til alle tilbydere, inkludert den vertikalt integrerte tilbyders øvrige forretningsenheter, på samme vilkår, til samme tidsfrister og ved bruk av samme systemer og prosesser.

Myndigheten kan i tillegg til å pålegge funksjonelt skille etter første ledd pålegge en eller flere særlige plikter som følger av §§ 7-1, 7-2, 7-4, 7-5, 7-7 og 7-9.

Pålegg etter første ledd skal følge prosedyrene i §§ 14-2 og 14-3.

Myndigheten kan gi forskrifter om funksjonelt skille.

Kapittel 8: Tilgang til adgangskontrolltjenester for radio og fjernsyn

§ 8-1 Tilgang til adgangskontrolltjenester for radio og fjernsyn

Tilbyder av adgangskontrolltjeneste for digital radio og fjernsyn skal imøtekomme enhver rimelig anmodning om tilgang fra innholdsleverandører. Vilkårene for tilgang skal være objektive, rimelige og ikke-diskriminerende, bygge på saklige kriterier og være offentlig tilgjengelig. Tilbyder skal dokumentere og begrunne avslag på anmodning om tilgang. Samme krav kan pålegges tilbyder av andre funksjoner som kan begrense tilgangen til digital radio og fjernsyn.

Myndigheten kan gjøre unntak fra kravet i første ledd, dersom en markedsanalyse viser at en tilbyder ikke har sterk markedsstilling i det relevante markedet, og tilgangen på digital radio- og fjernsynstjeneste ikke blir redusert.

Tilbyder som gir tilgang til adgangskontrollsystemer for digital radio og fjernsyn skal opprette regnskapsmessig skille mellom slik virksomhet og annen virksomhet. Dersom myndigheten etter markedsanalyse, jf. § 3-3, finner at slikt pålegg ikke er forholdsmessig, skal plikten til regnskapsmessig skille oppheves.

Myndigheten kan gi forskrifter om adgangskontrolltjenester og andre funksjoner som kan begrense tilgangen til radio og fjernsyn, herunder fastsette krav til overføring og mottak av digitale

fjernsynstjenester og fjernsynsprogrammer og stille krav til innehaver av immaterielle rettigheter til produkter og adgangskontrolltjeneste.

Kapittel 9. Tiltak som kan fremme utbygging av nett med svært høy kapasitet og gi lettelse for tilbyder med sterk markedsstilling

§ 9-1 Saminvestering i nye nett med svært høy kapasitet

Tilbyder med sterk markedsstilling kan tilby myndigheten å påta seg forpliktelser om saminvestering i forbindelse med utbygging av nye nett med svært høy kapasitet som består av optiske fiberelementer frem til sluttbrukers eiendom eller basestasjon.

Dersom tilbudet om saminvestering oppfyller kravene i § 9-2, og minst én tilbyder har inngått avtale om å saminvestere, skal myndigheten i vedtak fastsette at tilbudet etter første ledd skal være bindende for en periode på minst syv år. I denne perioden skal myndigheten ikke pålegge forpliktelser etter kapittel 7 for den delen av nettet som saminvesteringen gjelder. Prosedyrene etter § 14-3 skal følges.

Myndigheten kan i særlige tilfeller, for å avhjelpe vesentlige konkurranseproblemer i bestemte markeder som ikke kan avhjelpes på annet vis, gjøre unntak fra annet ledd annet punktum, og pålegge, opprettholde eller endre forpliktelser etter § 6-4.

Myndigheten kan pålegge tilbyder med sterk markedsstilling å fremlegge årlig samsvarserklæring om overholdelse av forpliktelsene om saminvestering etter annet ledd.

§ 9-2 Krav til saminvesteringstilbud

Saminvesteringstilbudet, jf. § 9-1, skal oppfylle følgende vilkår:

1. tilbudet skal være åpent for alle tilbydere i nettets levetid,
2. tilrettelegge for at medinvestorene skal kunne konkurrere effektivt på lang sikt i underliggende sluttbrukermarkeder hvor tilbyder med sterk markedsstilling er tilstede,
3. medinvestorene skal gis tilgang til hele kapasiteten i nettet som saminvesteringen gjelder på rimelige, rettferdige og ikke-diskriminerende vilkår,
4. medinvestorene skal ha fleksibilitet om tidspunkt for saminvestering og saminvesteringsandel,
5. medinvestorene skal ha gjensidig rett til tilgang til nettet på rimelige, rettferdige og transparente vilkår etter at nettet er tatt i bruk,
6. rettigheter og plikter som følger av saminvesteringsavtalen skal kunne overdras til andre medinvestorer eller tredjeparter, og
7. tilbyder som ikke deltar i saminvesteringen, skal gis tilgang til nett til tilsvarende kvalitet, hastighet og mulighet til å nå sluttbruker som før utbyggingen. Tilbudet skal på sikt gi tilgang til nett med svært høy kapasitet tilpasset utviklingene i sluttbrukermarkedene og på vilkår som opprettholder insentivene til å saminvestere. Myndigheten skal varsles om slike etterfølgende tilpasninger av tilgang til nett, og kan sette vilkår for tilpasningen.

Tilbyder med sterk markedsstilling kan i tilbudet inkludere rimelige krav til medinvestorers økonomiske evne til å delta.

Tilbyder med sterk markedsstilling skal offentliggjøre tilbudet i god tid og minst seks måneder før utbyggingen av det nye nettet starter. For tilbydere som ikke kun tilbyr tjenester i grossistmarkedet, jf. § 7-10 kan fristen være kortere.

Myndigheten kan gi forskrifter eller fatte vedtak om saminvestering i nett med svært høy kapasitet, herunder om offentliggjøring, utforming av og innhold i vilkår i tilbudet om saminvestering og om krav til medinvestorene.

§ 9-3 Prosedyre for å gjøre tilbud om tilgang og saminvestering bindende

Tilbyder med sterk markedsstilling kan tilby myndigheten å påta seg forpliktelser om:

1. inngåelse av samarbeidsavtaler som gjør særlige plikter etter § 6-4 overflødig,
2. inngåelse av saminvesteringsavtale om nett med svært høy kapasitet jf. §§ 9-1 og 9-2, eller
3. frivillig utskillelse av aksessnett etter § 9-4

Tilbudet etter første ledd skal være tilstrekkelig detaljert, og skal inneholde tidsplan, rammene for gjennomføring og forpliktelsens varighet.

Myndigheten skal ved vurderingen av tilbudet etter første ledd gjennomføre en markedstest som omfatter høring etter § 14-2 av de foreslåtte forpliktelsene. Markedstest er ikke nødvendig dersom forpliktelsene etter første ledd er klart utilstrekkelige. Myndigheten skal ved vurdering av tilbudet i tillegg til momentene i § 6-4 fjerde ledd særlig legge vekt på følgende:

1. dokumentasjon om at forpliktelsene er rimelige og rettferdige,
2. om tilbudet er åpent for alle markedsaktører,
3. om tilbudet legger til rette for rettidig tilgang på rettferdige, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår forut for lansering av tilhørende sluttbrukertjenester,
4. om tilbudet er egnet til å legge til rette for bærekraftig konkurranse i sluttbrukermarkeder og om det er egnet til å fremme samarbeid om etablering av nett med svært høy kapasitet, jf. §§ 9-1 og 9-2.

Myndigheten skal informere tilbyder med sterk markedsstilling om foreløpige konklusjoner og om tilbudet etter første ledd oppfyller mål, kriterier og prosedyrer etter denne bestemmelsen, og etter §§ 6-4, 7-12, 9-1, 9-2 der det er relevant. Myndigheten skal også informere om på hvilke vilkår myndigheten kan vurdere å gjøre forpliktelsene bindende.

Tilbyder etter første ledd kan endre sitt tilbud for å ta hensyn til myndighetens foreløpige konklusjoner.

Myndigheten kan beslutte at forpliktelsene skal være helt eller delvis bindende, og hvor lenge forpliktelsene skal være bindende. Myndigheten kan fastsette at forpliktelser som er gjort bindende for en bestemt periode, skal forlenges når den opprinnelige tidsperioden utløper.

§ 9-4 Frivillig utskillelse av aksessnett

Tilbyder med sterk markedsstilling skal informere myndigheten minst tre måneder før tilbyder planlegger å overføre rådigheten over hele eller vesentlige deler av aksessnettets sitt til annet eierskap, eller til en separat forretningsenhet. Tilbyder skal også så tidlig som mulig informere myndigheten om endringer i slike planer, og om det endelige resultatet av prosessen.

Tilbyder etter første ledd kan i henhold til § 9-3 tilby å påta seg forpliktelser knyttet til tilgang til tilbyders nett i en gjennomføringsperiode etter at den frivillige utskillelse av aksessnettets er gjennomført, for å sikre effektiv og ikke-diskriminerende tilgang for tredjeparter. Tilbudet skal være tilstrekkelig detaljert, herunder med hensyn til tidsplanen og rammene for tilbudets gjennomføring og varighet.

For å vurdere effekten av den planlagte utskillelsen og eventuelle tilbud etter annet ledd, skal myndigheten gjennomføre en markedsanalyse av de forskjellige markedene med tilknytning til aksessnettets.

Myndigheten skal på bakgrunn av markedsanalysen pålegge, opprettholde, endre eller trekke tilbake plikter i henhold til prosedyrene i §§ 14-2 og 14-3, og kan samtidig fastsette at tilbudet etter annet ledd skal gjøres helt eller delvis bindende.

Myndigheten kan fastsette hvor lenge forpliktelser etter annet ledd skal være bindende. Varigheten kan være lenger enn angitt i § 6-3 sjuende ledd. Myndigheten kan fastsette at forpliktelser

som er gjort bindende for en bestemt periode, skal forlenges når den opprinnelige tidsperioden utløper.

Kapittel 10: Tilrettelegging for infrastrukturbygging

§ 10-1 Ekspropriasjon

Kongen kan gjøre vedtak om eller gi samtykke til ekspropriasjon av eiendomsrett eller bruksrett til fast eiendom for anbringelse av elektronisk kommunikasjonsnett og utstyr for elektronisk kommunikasjon.

For å sikre en hensiktsmessig bruk av ressurser som nyttes eller kan nyttes til elektronisk kommunikasjon, kan Kongen gjøre vedtak om eller samtykke til ekspropriasjon av tilbyders eller andres eiendomsrett eller bruksrett til elektronisk kommunikasjonsnett og utstyr for elektronisk kommunikasjon. I denne sammenheng kan Kongen også vedta eller gi samtykke til ekspropriasjon av eiendomsrett eller bruksrett til fast eiendom som nyttes i driften av elektronisk kommunikasjonsnett og elektronisk kommunikasjonsutstyr.

Det skal ytes vederlag for den byrden ekspropriasjonsvedtaket antas å påføre eieren eller den bruksberettigete. Dette gjelder likevel ikke hvis formålet er å knytte eiendommen til elektronisk kommunikasjonsnett. Vederlaget fastsettes ved skjønn, med mindre partene blir enige. Skjønnen styres av jordskifteretten. Kongen kan likevel gjøre vedtak for den enkelte sak om at skjønnet skal styres av tingretten. Skjønnen har ikke utsettende virkning for gjennomføringen av ekspropriasjonsvedtaket.

Eier eller bruksberettiget som ikke er et organ for stat eller kommune, kan kreve at elektronisk kommunikasjonsnett og utstyr for elektronisk kommunikasjon flyttes eller fjernes fra eiendommen dersom dette er nødvendig av hensyn til en hensiktsmessig utnyttelse av eiendommen eller bruksretten. Ved manglende enighet skal kravet avgjøres ved skjønn. Det samme gjelder eventuelle krav om tilbakebetaling av vederlag mottatt etter tredje ledd i forbindelse med krav om flytting eller fjerning.

Bestemmelsene om utsatt iverksetting etter lov 23. oktober 1959 nr. 3 om oreigning av fast eiendom § 5 annet ledd gjelder for ekspropriasjon etter ekomloven. For øvrig gjelder oreigningslovas bestemmelser så langt det passer. Myndigheten kan gi nærmere forskrifter om når ekspropriasjon etter denne paragraf kan skje og om inngrepets omfang.

Det kreves særskilt tillatelse etter veglova for å anbringe elektronisk kommunikasjonsnett eller utstyr for elektronisk kommunikasjon over, under, langs eller nær offentlig veg.

§ 10-2 Plikt til samlokalisering for tilbydere

Myndigheten kan pålegge tilbyder av elektronisk kommunikasjonsnett eller tilhørende fasilitet som får rett til ekspropriasjon etter § 10-1 eller annen lovbestemt tilgang, plikt til å gi annen tilbyder uten tilsvarende rett adgang til samlokalisering eller felles bruk av nettelement og tilhørende fasiliteter, for å verne miljø, folkehelse, offentlig sikkerhet eller for å oppfylle mål for by- og arealplanlegging.

Samlokalisering, felles bruk av nettelementer, tilhørende fasiliteter eller eiendom kan bare pålegges i særlige områder der dette er nødvendig for å nå målene etter første ledd. Pålegg om samlokalisering kan omfatte tilgang til blant annet eiendom, bygninger, kabler og rørganger i bygning, inkludert ledningsnett, antenner, tårn og andre støttekonstruksjoner, stolper, master, kabelkanaler, rør, kummer og fordelerskap.

Plikter etter første ledd skal være objektive, transparente, forholdsmessige og ikke-diskriminerende.

Vedtaket skal følge prosedyren i § 14-2.

Myndigheten kan gi forskrifter om samlokalisering for tilbydere, herunder om å utpeke en myndighet til å samordne og fungere som sentral informasjonstjeneste. Myndigheten kan også fastsette forskrifter om fordeling av kostnader ved felles bruk av ressurser eller eiendommer og ved samordning av offentlige bygge- og anleggsarbeider.

§ 10-3 Tilgang til nett og fasiliteter i og utenfor bygninger

Når duplisering av infrastruktur er vanskelig å gjennomføre eller vil være økonomisk ineffektivt, kan myndigheten pålegge tilbydere av elektroniske kommunikasjonsnett, eiere av slike nett eller andre som har disposisjonsrett, plikt til å imøtekomme rimelig anmodning om å inngå eller endre avtale om tilgang til kabler og tilhørende fasiliteter i bygning eller til første tilkoblingspunkt hvor dette er plassert utenfor bygning.

Myndigheten kan fastsette vilkår for tilgang etter første ledd, herunder om:

1. fysisk og virtuell tilgang til nettelelementer og tilhørende fasiliteter
2. offentliggjøring og standardtilbud
3. ikke-diskriminering
4. pris

Myndigheten kan i særlige tilfeller utvide tilgangsforpliktelsen etter første ledd til et punkt som ligger forbi det første tilkoblingspunkt og lengre inn i nettet. Ved vurderingen av om det foreligger et særlig tilfelle skal myndigheten blant annet vurdere:

1. om vanskelighetene ved å duplisere infrastruktur er omfattende og vedvarende
2. om hindringene medfører en konkurransesituasjon som i vesentlig grad begrenser de konkurransemessige resultatene for sluttbrukerne.

Dersom myndigheten kommer frem til at det foreligger et særlig tilfelle etter tredje ledd kan myndigheten pålegge tilgang på rimelige og rettferdige vilkår og til en plassering som ligger nærmest sluttbrukerne og sikrer tilstrekkelig antall sluttbrukerforbindelser.

Myndigheten skal ikke pålegge plikter etter tredje ledd dersom ett av følgende vilkår er oppfylt:

1. Tilbyder er kun aktiv i grossistmarkedet og tilbyr andre tilbydere en likeverdig alternativ mulighet til å nå sluttbrukere ved å gi tilgang til nett med svært høy kapasitet på rettferdige, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår. Dette gjelder likevel ikke dersom nettet er finansiert med offentlig tilskudd.
2. Utvidelse av tilgangsforpliktelsen kan være til skade for utbyggingen av nye nett. Dette gjelder særlig ved små lokale prosjekter.

Myndigheten kan utvide unntaket etter fjerde ledd til å omfatte tilbydere som tilbyr tilgang til nett med svært høy kapasitet på rettferdige, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår.

Myndigheten kan gi forskrifter om tilgangsplikt for eier og tilbyder, herunder om pris for tilgang.

§ 10-4 Etablering av småcellebasestasjoner

Statlige myndigheter, fylkeskommuner og kommuner skal imøtekomme anmodning fra tilbyder av elektronisk kommunikasjonsnett om tilgang til bygninger, anlegg og andre fysiske innretninger som er egnet til etablering av småcellebasestasjoner eller som er nødvendig for å koble slike småcellebasestasjoner til transportnettet.

Tilgang etter første ledd skal gis på ikke-diskriminerende, transparente, rettferdige og rimelige vilkår, herunder prisvilkår.

Avslag på tilgang skal være basert på objektive, transparente og forholdsmessige kriterier, slik som:

1. personlig sikkerhet og folkehelse
2. nasjonal sikkerhet
3. nettsikkerhet og integritet

4. risiko for vesentlig forstyrrelse av andre tjenester som leveres over samme fysiske infrastruktur
5. plassbegrensninger
6. hensynet til å sikre verneverdier i bygninger, andre kulturminner og kulturmiljøer, herunder fasader og tak på kirker og andre viktige kulturbygg

Anmodningen skal være skriftlig og skal angi tidsramme for etablering av småcellebasestasjoner eller tilkobling til transportnett i de deler som er relevante for tilgangen. Svar på anmodning skal gis innen to måneder fra mottak av fullstendig anmodning.

Myndigheten kan gi forskrifter om tilgang til fysisk infrastruktur for etablering av småcellebasestasjoner og vilkår for slik tilgang, herunder prisvilkår, og om unntak fra tilgangsplikten. Myndigheten kan også gi forskrifter om vilkår for bruk av, og om fysiske og tekniske egenskaper for småcellebasestasjoner.

§ 10-5 Tilgang til infrastruktur for mobile tjenester

Myndigheten kan når det er nødvendig for å sikre det lokale tilbudet av tjenester som bruker frekvenser, pålegge enhver tilbyder av elektroniske kommunikasjonsnett plikt til felles utnyttelse av passiv infrastruktur eller plikt til å inngå avtale om tilgang til lokale nettgjestingstjenester.

Plikter etter første ledd skal bare pålegges dersom:

1. det ikke er bærekraftige alternative tilgangsmuligheter tilgjengelige på rettferdige og rimelige vilkår,
2. tillatelsen til bruk av radiospektrum fastsetter at det kan være aktuelt å pålegge slike forpliktelser og
3. det er uoverstigelige økonomiske eller fysiske hindringer knyttet til markedsbasert utbygging av infrastruktur basert på radiospektrum, og sluttbrukernes tilgang til nett eller tjenester derfor er sterkt begrenset eller fraværende

Myndigheten kan i tilfellet som er beskrevet i annet ledd nummer 3 pålegge plikt til felles utnyttelse av aktiv infrastruktur dersom pålegget etter første ledd ikke er tilstrekkelig for å bøte på sterke begrensninger i sluttbrukernes tilgang til nett eller tjenester.

Pålegg skal følge prosedyren i § 14-2 og § 14-3, og skal revideres etter fem år. Myndigheten kan fastsette forskrifter om tilgang til infrastruktur for mobile tjenester.

§ 10-6 Kartlegging av bredbåndsdekning

Myndigheten skal kartlegge dekningen til elektroniske kommunikasjonsnett som kan levere bredbånd. Kartleggingen skal skje minst hvert tredje år og kan inkludere en prognose over kommende dekning.

Myndigheten kan identifisere geografiske områder hvor prognosene tilsier at det ikke vil bli bygget ut nett med svært høy kapasitet, eller at eksisterende nett ikke vil bli oppgradert til å yte minst 100 Mb/s nedlastningshastighet.

Dersom et foretak eller en offentlig myndighet har intensjoner om å bygge ut nett med svært høy kapasitet i et område som er identifisert etter annet ledd, kan myndigheten kreve at andre aktører opplyser om at de har intensjon om å bygge ut eller vesentlig oppgradere sitt nett i det samme området.

Myndigheten skal sørge for at opplysninger som hentes inn ved kartlegging av bredbåndsdekning gjøres offentlig tilgjengelig så langt dataene ikke omfatter forretningssensitive opplysninger.

Myndigheten skal sikre at sluttbrukerne har tilgang til søkeverktøy som gir oversikt over sluttbrukernes tilgang til bredbånd.

Myndigheten kan gi forskrifter om kartlegging av bredbåndsdekning.

Kapittel 11. Frekvenser og satellittsystemer

§ 11-1 Nasjonal frekvensplan

Myndigheten skal fastsette nasjonal plan for bruk av det elektromagnetiske frekvensspekteret. Nasjonal frekvensplan skal fremme effektiv bruk av samfunnets ressurser og hensynet til å unngå skadelig interferens. Planen fastsettes innenfor rammene av internasjonale overenskomster som Norge har sluttet seg til.

Nasjonal frekvensplan skal være offentlig tilgjengelig.

§ 11-2 Tillatelse til bruk av frekvenser

Frekvenser skal ikke tas i bruk uten at det foreligger tillatelse fra myndigheten.

Tildeling av frekvenser skal skje etter objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmessige kriterier.

Ved tildeling av frekvenser skal det tas hensyn til effektiv bruk av samfunnets ressurser gjennom bærekraftig konkurranse, fri bevegelighet for tjenester, teknologi- og tjenestenøytralitet, harmonisert bruk av frekvenser og tilrettelegging for delt bruk.

Myndigheten kan tillate annen bruk av frekvenser enn det frekvensene er harmonisert for etter EØS-avtalen dersom det ikke er etterspørsel etter å bruke frekvensene på harmoniserte vilkår og annen bruk ikke forstyrrer bruk av frekvensene på harmoniserte vilkår i andre EØS-land.

Myndigheten kan nekte å gi tillatelse i følgende tilfeller

1. dersom det er nødvendig av hensyn angitt i tredje ledd,
2. for å ivareta nasjonale sikkerhetsinteresser,
3. dersom det er sannsynlig at søker ikke vil oppfylle vilkårene som vil gjelde for tillatelsen,
4. ved manglende betaling av gebyr eller avgift etter §§ 17-1 og 17-2, og ved manglende betaling av overtredelsesgebyr etter § 15-12 eller tvangsmulkt etter § 15-11, eller
5. dersom det ikke utstedes relevant konsesjon etter kringkastingsloven, jf. § 11-4 annet ledd.

Myndigheten kan gi forskrifter om tildeling og bruk av frekvenser.

§ 11-3 Tildeling når antall frekvenstillatelser begrenses

Myndigheten kan beslutte å begrense antallet frekvenstillatelser som skal tildeles dersom dette er nødvendig av hensyn til brukeres interesser og for å fremme bærekraftig konkurranse.

Tildelingen etter første ledd skal skje ved utvelgelsesprosedyrer i henhold til kriteriene § 11-2 annet ledd for å fremme konkurranse, dekning, effektiv bruk av samfunnets ressurser, innovasjon og næringsutvikling, eller sikre nødvendig tjenestekvalitet.

Myndigheten skal offentliggjøre og begrunne beslutningen om å begrense antall tillatelser, utvelgelsesprosedyrer, utvelgelseskriteriene og vilkår som skal knyttes til tillatelsen og legge det frem for offentlig høring etter § 14-2.

Når utvelgelsesprosedyren er fastsatt skal interesserte gis anledning til å søke om tillatelsene.

Myndigheten kan gi forskrifter om prosedyre for tildeling ved begrensnings av antall tillatelser.

§ 11-4 Tildeling av frekvenstillatelser til særskilte allmenntilretteleggende formål

Når det er nødvendig for å ivareta særskilte allmenntilretteleggende formål, herunder nød- og beredskapstjeneste, forsvars- og forskningsformål, og allmennkringkasting, kan myndigheten tildele frekvenstillatelse uten at kravene i § 11-3 tredje og fjerde ledd kommer til anvendelse.

Frekvenstillatelse til allmennkringkastere kan bare gis til virksomheter som har tillatelse etter kringkastingsloven.

Myndigheten kan gi forskrifter om tildeling av frekvenstillatelser til særskilt allmenntilretteleggende formål.

§ 11-5 Vilkår for frekvenstillatelse

Myndighetene kan sette følgende vilkår til en frekvenstillatelse:

1. angivelse av tjeneste og teknologi frekvensene skal brukes til
2. krav for å ivareta nasjonale sikkerhetshensyn, herunder nærmere krav til sikkerhet og funksjonalitet
3. faktisk og effektiv bruk av frekvensene, herunder delt bruk av frekvenser
4. dekning og tjenestekvalitet
5. tekniske og operasjonelle forhold for å unngå skadelig interferens og for å begrense risikoen ved elektromagnetisk stråling
6. tillatelsens varighet
7. rett til å selge, leie ut eller på annen måte overføre frekvensressurser omfattet av tillatelsen
8. vederlag
9. individuelle forpliktelser i samsvar med tilbud
10. forpliktelser i henhold til internasjonale overenskomster
11. forpliktelser knyttet til prøvedrift, forskning og annen eksperimentell bruk av frekvenser.

Vilkår etter første ledd, særlig med sikte på å sikre effektiv bruk av frekvenser eller for å fremme dekning, kan gjelde:

1. felles bruk av passiv eller aktiv infrastruktur som er avhengig av frekvenser, eller felles bruk av frekvenser,
2. kommersielle avtaler om tilgang til gjesting i nett, og
3. felles utbygging av infrastruktur for levering av nett eller tjenester som er avhengig av bruken av frekvenser.

Vilkår etter første ledd kan også gjelde forpliktelser til felles utnyttelse av passiv infrastruktur eller til å inngå avtaler om tilgang til lokale nettgjestingstjenester, jf. § 10-5.

§ 11-6 Krav til teknologi og tjeneste

Myndighetene kan sette forholdsmessige og ikke-diskriminerende krav til valg av teknologi for elektroniske kommunikasjonstjenester for å unngå skadelig interferens, beskytte liv og helse, sikre tjenestekvalitet, sikre effektiv og delt bruk av frekvenser, eller for å oppfylle allmenne hensyn som fremgår av tredje ledd.

Myndighetene kan sette forholdsmessige og ikke-diskriminerende krav til hva slags elektronisk kommunikasjonstjeneste som kan tilbys på basis av de frekvensressurser som gjøres tilgjengelig.

Myndighetene kan når det er forholdsmessig sette ikke-diskriminerende krav om at en elektronisk kommunikasjonstjeneste tilbys i nærmere avgrensede frekvensbånd blant annet for å sikre

1. liv og helse,
2. frekvenser til samfunnsviktige kringkastingsformål,
3. effektiv bruk av frekvenser og
4. for å fremme sosial samhörighet.

Myndighetene kan nekte bruk av annet enn til én bestemt elektronisk kommunikasjonstjeneste i et særskilt frekvensbånd for å beskytte nød- og sikkerhetstjenester, eller når det er nødvendig for å sikre andre allmenne hensyn.

Myndigheten kan etter søknad endre teknologi- eller tjenestespesifikke restriksjoner.

Myndigheten kan gi forskrifter om krav til teknologi og tjenester.

§ 11-7 Varighet for frekvenstillatelser

Myndigheten skal ved fastsettelse av varighet for frekvenstillatelse etter § 11-5 første ledd nummer 6 ta særlig hensyn til

1. faktisk og effektiv bruk,
2. innovasjon, næringsutvikling og effektive investeringer,
3. forbedret dekning,

4. å sikre nødvendig tjenestekvalitet og
5. å sikre bærekraftig konkurranse.

Ved vurderingen etter første ledd kan myndigheten også ta hensyn til å sikre likt utløpstidspunkt for tillatelser i ett eller flere bånd.

Myndigheten kan gi forskrift om varighet for frekvenstillatelser.

§ 11-8 Varighet for tillatelser til trådløse bredbåndstjenester

Tillatelser til frekvenser som er harmonisert innenfor EØS til trådløse bredbåndstjenester, skal ha varighet på minst 15 år. Dersom varigheten er kortere enn 20 år, skal myndigheten vurdere forlengelse av tillatelsen senest to år før tillatelsen utløper.

Ved vurderingen av forlengelse skal det særlig legges vekt på kriteriene i § 11-7 og behovet for å oppfylle mål av allmenn interesse, herunder å sikre liv og helse, offentlig orden, offentlig sikkerhet eller forsvarsformål. Myndigheten kan nekte å forlenge tillatelse dersom innehaver ikke har overholdt krav fastsatt i eller i medhold av denne lov, herunder vilkår i tillatelsen.

Myndigheten kan gjøre unntak fra første ledd når

1. det er nødvendig for å imøtekomme harmoniseringsforpliktelser som omfatter avgrensede geografiske områder der tilgangen til høyhastighetsnett er alvorlig mangelfull eller fraværende,
2. et prosjekt er av særlig kort varighet,
3. tillatelsen er til prøvedrift, forskning og annen eksperimentell bruk
4. tillatelsen er til bruk som kan sameksistere med trådløse bredbåndstjenester, eller
5. tillatelsen er til annen bruk som ikke faller inn under den harmoniserte bruken innenfor EØS.

For å sikre likt utløpstidspunkt på tillatelser, kan myndigheten uten hensyn til første ledd, fastsette samme utløpstidspunkt for tillatelser i ett eller flere bånd.

§ 11-9 Fornyelse av tillatelser

Myndigheten skal innen rimelig tid før utløpet av individuelle tillatelser til frekvenser som er harmonisert innenfor EØS, vurdere om en tillatelse skal fornyes. Dette gjelder ikke når adgangen til fornyelse er utelukket i tillatelsen.

Vurderingen etter første ledd skal være åpen, transparent og ikke-diskriminerende, og myndigheten skal særlig legge vekt på følgende momenter

1. oppfyllelse av lovens formål,
2. oppnåelse av vedtatte politiske målsetninger, både nasjonale og europeiske,
3. harmoniseringsforpliktelser på europeisk nivå,
4. hvordan vilkår i den aktuelle tillatelsen er oppfylt,
5. behovet for å fremme konkurranse eller hindre mulig konkurransevridning,
6. behovet for å gjøre bruken av radiospektrum mer effektiv på grunn av den teknologiske utviklingen eller markedsutviklingen, eller
7. behovet for å unngå alvorlige driftsforstyrrelser.

Dersom myndigheten vurderer å fornye frekvenstillatelser som er tildelt etter § 11-3, skal det skje etter åpne, transparente og ikke diskriminerende prosedyrer, og vurderingen skal legges frem for offentlig høring etter § 14-2.

§ 11-10 Salg, utleie og annen overføring av tillatelse til bruk av frekvenser

Innehaver av frekvenstillatelse har rett til å selge, leie ut eller på annen måte overføre tillatelsen så lenge vilkårene i tillatelsen overholdes. Rett til å selge, leie ut eller på annen måte overføre tillatelsen gjelder ikke for tillatelser gitt med hjemmel i § 11-4 eller der adgangen til salg, utleie eller annen overføring er begrenset i tillatelsen.

Før salg eller annen varig overføring av frekvenstillatelse finner sted, skal innehaver informere myndigheten om den planlagte overføringen.

Innehaver skal informere myndigheten før utleie eller annen midlertidig overføring av frekvenstillatelse finner sted, dersom dette kan ha konkurranseskadelig virkning.

Innehaver skal informere myndigheten om endringer i eiersammensetning eller eierstruktur som kan ha konkurranseskadelig virkning.

Myndigheten kan gi pålegg om at salg, utleie eller annen overføring av frekvenstillatelse skal skje i samsvar med fastlagte prosedyrer, samt på en måte som bidrar til å sikre konkurranse og harmonisert bruk av frekvensene i tråd med nasjonal frekvensplan. Myndigheten kan nekte salg, utleie eller annen overføring av frekvenstillatelse for å hindre konkurranseskadelig virkning og når det følger av hensyn som angitt i § 11-2 femte ledd.

Myndigheten kan etter søknad tillate salg, utleie eller annen overføring av frekvenstillatelse tildelt etter § 11-4 dersom vilkår for direktetildeling etter § 11-4 fortsatt vil være oppfylt. Myndigheten kan også etter søknad fjerne begrensninger i retten til salg, utleie eller annen overføring som følger av tillatelsen.

Myndigheten skal offentliggjøre informasjon om salg og annen varig overføring av frekvenstillatelser.

Myndigheten kan gi forskrifter om adgang til og vilkår for salg, utleie og annen overføring av frekvenstillatelse.

§ 11-11 Tiltak for å fremme konkurranse

Innehaver av tillatelse til bruk av frekvenser skal utnytte tildelte frekvensressurser effektivt og på en slik måte at det ikke er til skade for konkurransen.

Myndigheten kan pålegge salg eller utleie av frekvenstillatelser for å fremme bærekraftig konkurranse eller hindre konkurranseskadelig virkning.

Ved tildeling, endring eller fornyelse av frekvenstillatelser kan myndigheten for å fremme bærekraftig konkurranse eller hindre konkurranseskadelig virkning, blant annet beslutte å

1. begrense mengden frekvenser et eller flere foretak kan få tildelt
2. reservere frekvenser til én eller flere aktører
3. pålegge forpliktelser om tilgang til elektronisk kommunikasjonsnett og –tjeneste

Tiltak etter annet og tredje ledd skal høres etter § 14-2.

Myndigheten kan gi forskrifter om tiltak som gjelder tildeling, endring eller fornyelse av frekvenstillatelser med sikte på å fremme konkurranse.

§ 11-12 Tilbakekall og endring av frekvenstillatelse

Myndigheten kan kalle tilbake eller endre en frekvenstillatelse dersom det er nødvendig for å

1. sikre faktisk og effektiv bruk av frekvensene,
2. overholde harmoniseringsforpliktelser som følger av EØS-avtalen eller andre folkerettslige forpliktelser,
3. ivareta nasjonale sikkerhetshensyn og andre viktige samfunnshensyn,
4. fremme bærekraftig konkurranse
5. hindre konkurranseskadelig virkning som følge av salg, utleie eller annen overføring av tillatelse eller som følge av endringer i eiersammensetning eller eierstruktur, eller
6. endret nasjonal lovgivning

Vedtak etter første ledd skal høres etter § 14-2.

Myndigheten kan også kalle tilbake en frekvenstillatelse dersom det er nødvendig for å ivareta hensyn som nevnt i § 11-11 første ledd eller dersom vilkår for direktetildeling etter § 11-4 første ledd bortfaller.

§ 11-13 Rett til bruk av frekvenser tildelt andre

Politiet kan uten tillatelse fra myndigheten ta i bruk frekvenser som er tildelt andre og utstyr som ikke oppfyller kravene i forskrifter gitt med hjemmel i § 13-1 tredje ledd, dersom vilkårene for identifisering av kommunikasjonsanlegg etter straffeprosessloven § 216 a tredje ledd annet punktum, § 216 b annet ledd bokstav c eller § 222 d er oppfylt, eller vilkårene for bruk av tvangsmidler i forebyggende øyemed etter politiloven § 17 d foreligger. Politiet kan også ta i bruk frekvenser og utstyr som ikke oppfyller kravene i forskrifter gitt med hjemmel i § 13-1 tredje ledd for å uskadeliggjøre droner og andre gjenstander dersom det er fare for liv, helse eller sikkerhet.

Etterretningstjenesten kan i særskilte tilfeller og i korte tidsrom uten tillatelse fra myndigheten ta i bruk frekvenser som er tildelt andre, til identitetsfangning, når dette er strengt nødvendig for å innhente informasjon om en person som omfattes av etterretningstjenesteloven § 4-2 første ledd.

Nasjonal sikkerhetsmyndighet kan i særskilte tilfeller og i korte tidsrom uten tillatelse fra myndigheten ta i bruk frekvenser som er tildelt andre og utstyr som ikke oppfyller kravene i forskrifter gitt med hjemmel i § 13-1 femte ledd når dette er et nødvendig tiltak for forsvarlig sikring av konferanserom, jf. sikkerhetsloven § 5-5.

Redningshelikoptrene og Forsvarets og politiets helikoptre kan uten tillatelse fra myndigheten ta i bruk frekvenser som er tildelt andre, til identitetsfangning når det er nødvendig for gjennomføring av søk- og redningsoppdrag. Utstyr som ikke oppfyller kravene gitt i eller i medhold av § 13-1 tredje ledd kan brukes i slike tilfeller.

Frekvensbruken skal skje på en måte som i minst mulig grad griper inn i rettigheter som følger av allerede tildelte frekvenstillatelser.

Politiet, Etterretningstjenesten, redningshelikoptrene og Forsvarets og politiets helikoptre og Nasjonal sikkerhetsmyndighet skal varsle myndigheten uten ugrunnet opphold etter at frekvenser som er tildelt andre er tatt i bruk. Varsel skal angi frekvensområde, tidsrom og sted. Myndighetene avgjør i samråd med politiet, Etterretningstjenesten, redningshelikoptrene og Forsvarets og politiets helikoptre eller Nasjonal sikkerhetsmyndighet om og i tilfelle når rettighetshavere skal underrettes.

Myndigheten kan gi forskrifter om bruk av frekvenser som er tildelt andre og som brukes av politiet, Etterretningstjenesten, Nasjonal sikkerhetsmyndighet, redningshelikoptrene og Forsvarets og politiets helikoptre.

§ 11-14 Særskilt tillatelse for øvingsformål

Myndigheten kan i særskilte tilfeller gi Forsvaret, Etterretningstjenesten og politiet tillatelse til å bruke frekvenser som er tildelt andre eller brukes til mottak fra satellitt, og tillatelse til å bruke utstyr som kan hindre, påvirke eller manipulere elektronisk kommunikasjon og som ikke oppfyller kravene i forskrifter gitt med hjemmel i § 13-1 tredje ledd. Tillatelsene skal kun gis for øvingsformål.

Tillatelsen skal være geografisk og tidsmessig avgrenset. Tillatelser til Forsvaret til bruk av frekvenser tildelt til offentlig mobilkommunikasjon skal i hovedsak bare gis til øvelser innenfor Forsvarets permanente øvingsområder. Myndigheten kan i særskilte tilfeller gi tillatelse til Forsvaret og Etterretningstjenesten til bruk av frekvenser tildelt til offentlig mobilkommunikasjon utenfor Forsvarets permanente øvingsområder når dette er nødvendig for å gjennomføre øvelsen.

Berørte parter og rettighetshavere skal underrettes i god tid før Forsvaret, Etterretningstjenesten og politiet tar frekvensene i bruk.

Frekvensbruken skal skje på en måte som i minst mulig grad griper inn i rettigheter som følger av allerede tildelte frekvenstillatelser.

Myndigheten kan gi forskrifter om bruk av frekvenser til øvingsformål.

§ 11-15 Særskilt tillatelse til Kriminalomsorgen

Myndigheten kan etter søknad gi Kriminalomsorgen tillatelse til bruk av frekvenser som er tildelt andre eller brukes til mottak fra satellitt, og tillatelse til å bruke utstyr som kan hindre, påvirke eller manipulere elektronisk kommunikasjon i elektroniske kommunikasjonsnett til bruk for offentlig mobilkommunikasjon, og som ikke oppfyller kravene i forskrifter gitt med hjemmel i § 13-1 femte ledd. Bruken skal være i og i tilknytning til fengsel med høyt sikkerhetsnivå. Myndigheten skal konsultere relevante tilbydere.

Frekvensbruken skal skje på en måte som i minst mulig grad griper inn i rettigheter som følger av allerede tildelte frekvenstillatelser.

Myndigheten kan gi forskrifter om særskilt tillatelse til Kriminalomsorgen.

§ 11-16 Særskilt tillatelse til bruk av frekvenser for å ivareta særskilte allmennyttige formål

For å ivareta særskilte allmennyttige formål kan myndigheten etter søknad gi tillatelse til å bruke frekvenser som er tildelt andre eller brukes til mottak fra satellitt, og tillatelse til å bruke utstyr som kan hindre, påvirke eller manipulere elektronisk kommunikasjon og som ikke oppfyller kravene etter § 13-1. Tillatelsen skal gis for øvings- eller beredskapsformål og være geografisk og tidsmessig avgrenset.

Berørte parter og rettighetshavere skal underrettes i god tid før frekvensene tas i bruk.

Frekvensbruken skal skje på en måte som i minst mulig grad griper inn i rettigheter som følger av allerede tildelte frekvenstillatelser.

Myndigheten kan gi forskrifter om bruk av frekvenser for å ivareta særskilte allmennyttige formål.

§ 11-17 Satellittsystem

Etter anmodning kan myndigheten på åpne, transparente, objektive og ikke-diskriminerende vilkår gjennomføre innmelding av satellittsystem til internasjonalt register.

Myndigheten kan gi forskrifter om krav til anmodningen, om innmeldingsprosessen og om sektoravgifter, eventuelle vederlag og andre avgifter.

§ 11-18 Regressansvar for skade voldt av romgjenstand

I den utstrekning Norge i henhold til internasjonal overenskomst har utbetalt erstatning for skade voldt av romgjenstand, kan myndigheten kreve regress hos ansvarlig virksomhet.

Den som direkte anmoder om oppskyting av romgjenstand må stille sikkerhet gjennom forsikring eller garanti for erstatningsforpliktelse som den norske stat kan pådra seg etter internasjonal overenskomst som Norge har sluttet seg til.

Kapittel 12. Nummer, navn, domenenavn, og adresser

§ 12-1 Planer for nummer, navn og adresser

Myndigheten fastsetter nummerplaner og planer for navn og adresser for elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste.

Nasjonale nummerplaner skal være offentlig tilgjengelig. Det kan gjøres unntak av hensyn til nasjonal sikkerhet.

Myndigheten kan gi forskrift om fastsettelse av planer for nummer, navn og adresser og om internasjonale anrop, herunder om anrop i grenseområder.

§ 12-2 Tillatelse til bruk

Nummer, nummerserier, navn og adresser skal ikke tas i bruk uten at det foreligger tillatelse fra myndigheten, med unntak av private ressurser.

Myndigheten skal gi tillatelse til bruk av nummer, nummerserier, navn og adresser i samsvar med de fastsatte nummerplanene når øvrige vilkår er oppfylt. Dette inkluderer både tildelinger til tilbydere av elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste og andre.

Tildeling av nummerressurser skal skje gjennom objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmessige prosedyrer. Myndigheten skal ikke begrense antallet nummertildelinger med mindre dette er nødvendig for effektiv nummerforvaltning. Myndigheten kan sette vilkår for tillatelsen.

Myndigheten kan gi forskrifter om tillatelse til bruk av nummer, navn og adresser, om bruk av nummerplaner og planer for navn og adresser. Myndigheten kan gi forskrifter om takstprinsipper og maksimalpriser for anrop til enkelte spesifikke nummerserier, både på sluttbruker- og grossistnivå.

Myndigheten kan ved tildeling eller forskrift gi forpliktelser ved bruk nummer over landegrensene innen EØS, herunder for bruk av nummer til M2M- og IoT-formål, for å sikre oppfyllelse av regler om forbrukerbeskyttelse og andre nummerrelaterte regler i det landet hvor nummerressursene brukes. Myndigheten kan gi forskrift om internasjonal koordinering av nummertildelinger og håndhevelse av disse, herunder om tilbaketrekking av ressurser.

§ 12-3 Pålegg om bruk av nummer, navn og adresser

Myndigheten kan gi pålegg om å ta i bruk og overta nummer, nummerserier, navn og adresser, samt å ta i bruk planer for nummer, navn og adresser.

Myndigheten kan gi nærmere forskrifter om slike pålegg.

§ 12-4 Formidlingsplikt til nummer og prefiks

Tilbyder av offentlig elektronisk kommunikasjonsnett og tilbyder av offentlig nummerbasert person-til-person kommunikasjonstjeneste skal sikre at sluttbruker, med mindre B-abonnet har valgt å begrense tilgang fra A-abonnenter lokalisert i særskilte geografiske områder, kan få forbindelse med alle nummer i:

1. nasjonal nummerplan
2. andre EØS-lands nummerplaner
3. nummerserien +800 (Universal International Freephone Number (UIFN) (internasjonale gratis nummer))
4. utenlandske nett og tjenester med landskode tildelt av ITU ved bruk av internasjonalt prefiks 00.

Formidlingsplikten etter nummer 2 og 3 gjelder ikke dersom formidlingsplikten ikke er teknisk eller økonomisk mulig for tilbyder.

Myndigheten kan pålegge tilbyder av offentlig elektronisk kommunikasjonsnett eller tilbyder av offentlig nummerbasert person-til-person kommunikasjonstjeneste å sperre tilgang til nummer eller tjeneste ved svindel eller misbruk. Myndigheten kan også pålegge slik tilbyder å holde tilbake relevante samtrafikkinntekter eller andre relevante inntekter.

Myndigheten kan gi forskrifter om formidling av samtaler etter annet ledd, om sperring og sanksjoner etter tredje ledd, og om formidling av nummer til og fra andre internasjonale geografiske områder enn nevnt i annet ledd.

§ 12-5 Informasjon til nummeropplysningstjenester

Tilbyder av nummerbasert person-til-person kommunikasjonstjeneste skal fortløpende melde opplysninger om bruk av nummer, navn og adresser og tilknyttede sluttbrukere til

nummeropplysningsvirksomhet som tilbyr nummeropplysningstjenester for å legge til rette for formidling av elektroniske kommunikasjon. Nummeropplysningsvirksomhet omfatter ikke verdikjende virksomhet i egen eller andres salgs- og markedsføringsøyemed til annen bruk enn nummeropplysning.

Informasjon etter første ledd skal på en objektiv og ikke-diskriminerende måte og til kostnadsorientert pris stilles til rådighet på forespørsel fra nummer- opplysningsvirksomhet, når informasjonen skal nyttes i offentlig tilgjengelig nummeropplysningsvirksomhet.

Myndigheten kan gi forskrifter om krav til tilbydere, nummeropplysningsvirksomheter og sluttbrukeres plikter og rettigheter når det gjelder nummeropplysningstjenester.

§ 12-6 Database

Myndigheten kan gi pålegg om bruk av database som anvendes i forbindelse med elektronisk kommunikasjon og som inneholder opplysninger om eller er knyttet til nummer, navn eller adresser.

Myndigheten kan utpeke organisasjon for administrasjon av slike databaser.

Myndigheten kan gi forskrifter om bruk av database.

§ 12-7 Forvaltning av domenenavn

Myndigheten kan gi tillatelse til bruk av norske landkodedoppdomener. Myndigheten fastsetter vilkår for nasjonal registerenhets forvaltning av norske landkodedoppdomener og for forvaltning av toppdomener av nasjonal betydning.

Hvert norsk landkodedoppdomene eller toppdomene av nasjonal betydning administreres av kun en registerenhet. Tildelingsreglene for domenenavn under norske landkodedoppdomener og toppdomener av nasjonal betydning skal være offentlig tilgjengelige.

Forvaltningsloven gjelder ikke ved tildeling av domenenavn. Registerenheten fastsetter tildelingskriterier innenfor rammen av lov og forskrift. Registrering av et domenenavn gir domeneabonnten en bruksrett til dette. Domeneabonnten har selv ansvar for bruken av domenenavnet.

Registerenheten for norske landkodedoppdomene eller toppdomene av nasjonal betydning skal benytte domeneforhandlere til deler av registreringsprosessen, og skal fremme konkurranse mellom disse på ikke-diskriminerende vilkår.

Registerenheten for norske landkodedoppdomene eller toppdomene av nasjonal betydning skal etablere en domeneklagenemnd, og skal rette seg etter klagenemndas avgjørelser.

Myndighetene kan gi forskrift om vilkår for forvaltning og vilkår for registerenhet eller annet utpekt offentlig organ eller private for forvaltning av norske landkodedoppdomener, toppdomener av nasjonal betydning og leveranse av DNS-tjenester eller infrastrukturtenester som et ledd i disse, herunder domeneforhandlere. Myndigheten kan også gi forskrift om klageordningen og finansieringen av denne, og kan gi forskrift eller fastsette enkeltvedtak med krav til sikkerhet.

§ 12-8 Gjennomføring av toppnivådomene .eu mv.

Myndigheten kan gi forskrift om toppnivådomener, herunder om gjennomføring av EØS-rettsaker.

Kapittel 13 Om tillatt utstyr, innførsel, omsetning og bruk

§ 13-1 Omsetning av utstyr

Radioutstyr, terminalutstyr og annet utstyr som omfattes av internasjonal overenskomst som Norge har sluttet seg til og som skal bringes i omsetning, gjøres tilgjengelig på markedet eller settes i drift må oppfylle krav fastsatt i eller i medhold av denne loven. Slike krav omfatter blant annet krav til sikkerhet, elektromagnetisk kompatibilitet, effektiv bruk av det elektromagnetiske frekvensspekteret, tilgjengelighet og krav til prosedyrer og merking.

Innførsel og overlevering av radioutstyr som ikke omfattes av internasjonal overenskomst som Norge har sluttet seg til, krever tillatelse fra myndigheten. Det kan stilles vilkår for tillatelsen eller gjøres unntak fra kravet om tillatelse.

Myndigheten kan etter søknad gi tillatelse til innførsel og overlevering av radioutstyr, terminalutstyr og annet utstyr som ikke tilfredsstiller nærmere krav fastsatt i eller med hjemmel i denne lov. Det kan stilles vilkår for tillatelsen i henhold til §§ 11-14, 11-15 og 11-16.

Ved innførsel og overlevering av radioutstyr, terminalutstyr og annet utstyr som ikke tilfredsstiller nærmere krav fastsatt i eller i medhold av denne lov til bruk etter § 11-13 første og annet ledd, skal den som innfører utstyret ha inngått en skriftlig avtale med Forsvaret, Etterretningstjenesten, politi eller Nasjonal sikkerhetsmyndighet om anskaffelsen.

Myndigheten kan gi forskrifter om krav til og vilkår for å bringe radioutstyr, terminalutstyr og annet utstyr i omsetning, gjøre det tilgjengelig på markedet og sette det i drift. Myndigheten kan gi forskrifter om registrering av forhandlere av radioutstyr, terminalutstyr og annet utstyr.

§ 13-2 Utstyr som er beregnet på å forstyrre elektronisk kommunikasjon

Radioutstyr og annet utstyr som er beregnet på å forstyrre eller hindre lovlig elektronisk kommunikasjon er ikke tillatt å innføre, besitte, bringe i omsetning, gjøre tilgjengelig på markedet, sette i drift eller bruke. Dette gjelder allikevel ikke dersom vilkårene i § 11-13 første, annet, tredje ledd og fjerde ledd er oppfylt, eller der det gis tillatelse etter §§ 11-14 første ledd, 11-15 første ledd, 11-16, 13-1 annet eller tredje ledd.

§ 13-3 Teknisk kontrollorgan

Myndigheten kan gi forskrifter om krav til teknisk kontrollorgan.

Kapittel 14. Saksbehandlingsregler

§ 14-1 Forholdet til forvaltningsloven

Når ikke annet er bestemt i lov eller i forskrift gitt i medhold av lov gjelder forvaltningsloven for behandling av saker etter denne lov.

§ 14-2 Høring av enkeltvedtak

Alle interesserte aktører skal gis anledning til å uttale seg innenfor en rimelig frist før det treffes enkeltvedtak som kan ha betydelig innvirkning på det relevante marked. Det samme gjelder for enkeltvedtak etter § 6-4, prosedyre etter § 9-3 og enkeltvedtak etter § 11-9, samt beslutninger etter § 11-2 fjerde ledd, §§ 11-3, 11-11 og 11-12. Høringen gjelder ikke for enkeltvedtak som fattes med hjemmel i §§ 12-7, 14-3 femte ledd, eller §§ 16-2 og 16-3.

Forslag til enkeltvedtak og uttalelser som nevnt i første ledd er offentlige, men likevel slik at opplysninger som er underlagt lovbestemt taushetsplikt skal unntas fra offentlighet. Offentleglova § 12 gjelder tilsvarende.

Første og annet ledd gjør ingen innskrenking i varslingsplikten etter forvaltningsloven § 16.

§ 14-3 Konsultasjonsprosedyre

Når myndigheten fatter vedtak etter §§ 6-2 fjerde ledd, 6-4 første, annet, tredje, sjuende, åttende og niende ledd, 6-5, 9-1 annet og tredje ledd, 10-3 og 10-5 første og tredje ledd som kan påvirke handelen mellom EØS-statene, skal et begrunnet utkast til vedtak offentliggjøres og sendes til EFTAs overvåkningsorgan, kompetente myndigheter innenfor EØS og BEREC for konsultasjon med sikte på europeisk harmonisering. EFTAs overvåkningsorgan, BEREC og kompetente myndigheter innenfor EØS kan komme med merknader til forslaget innen en frist på én måned etter konsultasjonsprosedyrens start. Når vedtak etter § 9-1 får betydning for pliktene etter § 6-4 skal utkast til vedtaket om å gjøre et tilbud bindende vedlegges notifiseringen. Myndigheten skal ta tilbørlig hensyn til eventuelle merknader når vedtak fattes.

Når forslaget til vedtak definerer nye markeder etter § 6-2 fjerde ledd eller fastsetter at et foretak alene eller sammen med andre har sterk markedsstilling etter § 6-1 forlenges merknadsfristen til EFTAs overvåkningsorgan til tre måneder etter konsultasjons-periodens start dersom forslaget kan påvirke handelen mellom EØS-landene og utgjøre en handelshindring i strid med EØS-avtalen, eller EFTAs overvåkningsorgan er i alvorlig tvil om forslaget er i samsvar med EØS-retten.

EFTAs overvåkningsorgan kan innen fristen i annet ledd kreve at forslaget til vedtak trekkes tilbake eller endres, eller oppheve forbeholdet etter annet ledd nummer 3.

Når EFTAs overvåkningsorgan har alvorlig tvil om utkastet etter første ledd utgjør en handelshindring i strid med EØS-avtalen eller om forslaget er i samsvar med EØS-retten, utvides perioden før vedtak kan fattes med ytterligere tre måneder fra det tidspunkt EFTAs overvåkningsorgan underretter myndigheten og BEREC om dette. I tremåneders- perioden skal EFTAs overvåkningsorgan, BEREC og myndigheten samarbeide for å identifisere hensiktsmessige og effektive tiltak. Myndigheten skal ta størst mulig hensyn til EFTAs overvåkningsorgans og BEREC uttalelser, og kan innen utløpet av tremåneders- perioden enten endre, trekke tilbake eller opprettholde sitt utkast til vedtak.

Myndigheten skal trekke tilbake utkast til vedtak innen seks måneder etter at EFTAs overvåkningsorgan har krevd det i henhold til tredje og fjerde ledd.

EFTAs overvåkningsorgan kan innen én måned etter fristen i fjerde ledd gi en anbefaling om at myndigheten skal endre eller trekke tilbake utkastet til vedtak, eller treffe en beslutning om å oppheve sine forbehold etter fjerde ledd. Myndigheten skal innen én måned etter at anbefalingen er avgitt eller reservasjonen er trukket, oversende det endelige vedtaket til EFTAs overvåkningsorgan og BEREC. Fristen kan forlenges dersom det er nødvendig for å gjennomføre en offentlig høring, jf. § 14-2.

Når BEREC er enig med EFTAs overvåkningsorgan i at det foreligger alvorlig tvil om utkast til vedtak med hjemmel i § 9-1 og § 10-3 er i samsvar med EØS-retten, kan EFTAs overvåkningsorgan i løpet av fire måneder etter konsultasjonsprosedyrens start, kreve at myndigheten trekker tilbake utkastet. EFTAs overvåkningsorgans vedtak skal inneholde en detaljert og objektiv analyse av grunnene til at myndighetens utkast ikke bør vedtas, og konkrete forslag til endring av vedtaket.

Myndigheten kan når som helst trekke tilbake forslag til vedtak og skal ta tilbørlig hensyn til merknader fra EFTAs overvåkningsorgan før vedtak fattes.

Når det av hensyn til å sikre konkurransen eller ivareta brukernes interesser er behov for en rask avklaring, kan det treffes vedtak uten forutgående konsultasjon. Slike vedtak skal, etter at de er truffet,

følge prosedyren i første og annet ledd. Myndigheten kan omgjøre eller trekke vedtaket tilbake på bakgrunn av resultatene fra konsultasjonsprosedyren.

Myndigheten kan gi forskrift om konsultasjonsprosedyren og om BEREC.

§ 14-4 Instruksjonsadgang

Departementet kan pålegge Nasjonal kommunikasjonsmyndighet å behandle saker innenfor lovens virkeområde.

Nasjonal kommunikasjonsmyndighet kan ikke instrueres i den enkelte sak ved behandling av saker etter kapittel 6, 7, 8 og 9, og §10-2, §10-3, §10-4, §16-1 og §16-2.

§ 14-5 Saksbehandlingstid ved søknad om frekvenstillatelse

Søknad om tillatelse til bruk av frekvenser i det elektromagnetiske frekvensspekteret skal avgjøres uten ugrunnet opphold og senest seks uker fra søknaden er mottatt. Saksbehandlingstiden for tildeling av frekvensressurser kan forlenges til åtte måneder ved tildeling etter § 11-3 jf. § 11-2.

For søknad om frekvenser som er omfattet av en folkerettslig plikt til å koordinere frekvenser i forhold til andre lands frekvensbruk, løper tidsfristen fra det tidspunkt myndigheten mottar svar på koordineringsforespørselen.

Det gjøres unntak fra saksbehandlingstidene i første ledd når det følger andre frister av internasjonale overenskomster om bruk av radiofrekvenser eller satellitt-baneposisjoner, som Norge har sluttet seg til.

§ 14-6 Saksbehandlingstid ved søknad om bruk av nummer

Søknad om tillatelse til bruk av nummer som er reservert til særlige formål skal avgjøres uten ugrunnet opphold, og senest tre uker fra korrekt og fullstendig søknad er mottatt. Saksbehandlingstiden for tildelinger av nummer kan i særlige tilfeller forlenges med inntil tre uker.

§ 14-7 Utveksling av informasjon mellom nasjonale myndigheter

Uten hinder av lovbestemt taushetsplikt skal myndigheten og konkurransemyndighetene gjensidig og etter forespørsel utveksle nødvendig informasjon. Tilsvarende kan myndigheten utveksle taushetsbelagt informasjon med annen nasjonal myndighet når dette er nødvendig for å oppfylle kravene i denne lov og i sikkerhetsloven.

Organet som mottar informasjon etter første ledd skal ikke uten skriftlig samtykke fra avsenderorganet gi innsyn i informasjon som på tidspunktet for utveksling var unntatt offentlighet av avsenderorganet etter offentleglova §§ 12, 14, 15 eller §§ 20 til 26. Myndigheten skal ikke, uten samtykke fra konkurransemyndighetene, gi innsyn i informasjon som er omfattet av konkurranseloven §§ 26 og 27.

§ 14-8 Utlevering av informasjon for å oppfylle EØS-avtalen og andre internasjonale avtaler

Uten hinder av lovbestemt taushetsplikt skal myndigheten utlevere informasjon til EFTAs overvåkningsorgan, når det er fremmet en begrunnet forespørsel og informasjonen er nødvendig og forholdsmessig for gjennomføringen av oppgaver pålagt gjennom EØS-avtalen. Myndighetene kan utlevere informasjon til BEREC og andre EØS-staters myndigheter i den grad det er nødvendig for å utføre oppgaver etter denne lov. Den opplysningene gjelder skal underrettes om videreformidling av taushetsbelagt informasjon dersom opplysningene opprinnelig er innhentet fra vedkommende.

For å oppfylle Norges øvrige avtaleforpliktelser overfor annen stat eller internasjonal organisasjon kan myndigheten, uten hinder av lovbestemt taushetsplikt, gi myndigheter i andre stater eller tilsvarende organer i internasjonale organisasjoner opplysninger som er nødvendige for å fremme håndhevelsen av norsk, vedkommende stats eller organisasjons regulering på området for elektronisk kommunikasjon.

Ved utlevering av opplysninger etter første og annet ledd skal myndigheten stille som vilkår at opplysningene bare kan formidles videre med samtykke fra myndigheten, og bare for det formål som samtykket omfatter.

Myndigheten kan gi forskrifter om utlevering av opplysninger.

§ 14-9 Unntak fra taushetsplikt

Myndigheten kan uten hinder av forvaltningsloven § 13 første ledd nummer 2 eller avtalebestemt taushetsplikt offentliggjøre opplysninger om avtalevilkårene til tilbyder av elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester i det omfang dette er nødvendig for å sikre at kravene om tilgang til elektroniske kommunikasjonsnett og -tjeneste blir oppfylt.

Tilsvarende kan opplysninger innhentet etter § 15-2 offentliggjøres, dersom dette vil kunne bidra til å fremme bærekraftig konkurranse.

Ved offentliggjøring etter første og annet ledd skal det gis forutgående skriftlig underretning, og det skal tas hensyn til virksomhetens berettigede interesse i å bevare forretningshemmeligheter.

Taushetsbelagte opplysninger om tekniske innretninger eller løsninger skal ikke offentliggjøres.

Kapittel 15. Tilsyn

§ 15-1 Tilsyn

Myndigheten skal føre tilsyn med at krav fastsatt i eller i medhold av loven, er oppfylt. Myndigheten kan nytte bistand fra andre ved utførelsen av tilsynet og kan ta stikkprøver og foreta målinger og annen kontroll uten forhåndsvarsel.

Myndigheten kan gi forskrifter om tilsyn.

§ 15-2 Opplysningsplikt

Myndigheten kan kreve opplysninger fra enhver når det er nødvendig for gjennomføringen av denne lov, vedtak gitt i medhold av loven, eller forpliktelser som følger av internasjonale overenskomster som Norge har sluttet seg til.

Myndigheten kan fastsette frister og i hvilken form opplysningene skal gis, og skal informere om hva opplysningene skal brukes til.

Den som blir pålagt å gi opplysninger skal gi opplysningene til myndigheten uten hinder av lovbestemt eller avtalebestemt taushetsplikt. Opplysningsplikten omfatter også sikkerhetsgraderte opplysninger om elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester, tilhørende fasiliteter og infrastruktur knyttet til drifts- og styringssystemene, herunder fremtidige endringer i elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester.

Myndigheten kan gi forskrifter om opplysningsplikten.

§ 15-3 Medvirkning ved tilsyn

Den som er gjenstand for tilsyn har plikt til å sørge for at myndigheten har uhindret adgang til elektronisk kommunikasjonsnett, tilhørende fasiliteter, lokaler og områder. Nødvendig dokumentasjon

og informasjon skal gjøres tilgjengelig for myndigheten. Den det føres tilsyn med eller dennes representant kan pålegges å være til stede under tilsynet.

Den som er gjenstand for tilsyn har plikt å skaffe til veie radioutstyr, terminalutstyr og annet utstyr som myndigheten ber om å få utlevert eller tilsendt for nærmere kontroll, selv om utstyret ikke er tilgjengelig på lager. Utstyret som er gjenstand for tilsyn skal overleveres til myndigheten vederlagsfritt.

§ 15-4 Internkontroll

Myndigheten kan gi pålegg om etablering eller endring av interne kontrollsystem for å sikre at kravene fastsatt i eller i medhold av denne lov er oppfylt. Det skal utarbeides dokumentasjon som viser at kravene til internkontroll er oppfylt. Dokumentasjonen skal oversendes til myndigheten på forespørsel.

Myndigheten kan gi forskrifter om internkontroll og om dokumentasjon.

§ 15-5 Pålegg om retting, og opphør av ulovlige forhold

Myndigheten kan gi pålegg om retting eller opphør av ulovlige forhold og fastsette vilkår for å sikre etterlevelse av krav fastsatt i eller i medhold av denne lov. Myndigheten kan som ledd i dette blant annet pålegge tilbyder å inngå avtaler med andre tilbydere eller med sluttbrukere, og kan også pålegge tilbyder å ta inn nye avtalevilkår eller endre utformingen av eksisterende avtalevilkår.

Myndigheten kan iverksette særskilte tiltak ved brudd på vilkår i tillatelse, plikter pålagt tilbyder med sterk markedsstilling eller plikter som gjelder for tilbyder av leveringspliktig tjeneste og spesielle samfunnsplagte oppgaver.

Myndigheten kan gi pålegg om tiltak for å hindre utstråling fra radio- og terminalutstyr, ethvert annet utstyr, gjenstand eller innretning som medfører eller kan medføre forstyrrelse av elektronisk kommunikasjon.

Krav om retting eller opphør kan kreves iverksatt umiddelbart, eller innen en fastsatt tidsfrist.

§ 15-6 Tilbakekall

Myndigheten kan kalle tilbake tillatelser og autorisasjoner gitt i eller i medhold av denne lov, ved alvorlige eller gjentatte brudd på vilkår i tillatelsen når det er gitt pålegg etter § 15-5 og § 15-11 uten at brudd på vilkårene for tillatelsen opphører.

Myndigheten kan kalle tilbake tillatelser og autorisasjoner uten å gi nye pålegg om retting dersom innehaver begår tilsvarende eller lignende brudd etter at pålegg etter første punktum er etterlevd.

Myndigheten kan kalle tilbake tillatelse gitt i medhold av denne lov ved manglende betaling av gebyr, sektoravgift eller vederlag etter §§ 17-1 og 17-2, og ved manglende betaling av overtredelsesgebyr etter § 15-12.

Myndigheten kan kalle tilbake radioamatørlisens når innehaver har opptrådt i strid med forskrift om radioamatørlisens.

Myndigheten kan også tilbakekalle retten til å bruke nummerressurser over landegrensene ved overtredelser av vilkårene for tillatelsen, jf. § 12-2 femte ledd.

Enhver tillatelse gitt i medhold av denne lov kan kalles tilbake uten forhåndsvarsel dersom brudd på vilkår i tillatelsen utgjør en alvorlig og umiddelbar fare for liv, helse eller sikkerhet.

§ 15-7 Stenging

Myndigheten kan stenge elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste og stanse bruk av radioutstyr og annet utstyr når det ikke foreligger nødvendig tillatelse etter denne lov, når pålegg etter

§§ 15-5 og 15-12 ikke er oppfylt, eller når fortsatt drift eller bruk kan medføre alvorlig fare for liv, helse eller sikkerhet eller forårsake skadelig interferens. Myndigheten kan også stenge andre installasjoner som forstyrrer elektronisk kommunikasjon når fortsatt drift eller bruk kan medføre alvorlig fare for liv, helse eller sikkerhet. Manglende betaling av overtredelsesgebyr etter § 15-13 kan også føre til stenging.

Når fortsatt drift eller bruk kan medføre alvorlig og umiddelbar fare for liv, helse eller sikkerhet, kan stenging skje uten forhåndsvarsel.

Myndigheten kan kreve bistand fra tilbydere som tilbyr andre tilgang til elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste, og kan pålegge disse å gjennomføre stenging. Myndigheten kan kreve bistand fra politiet når det er nødvendig for å gjennomføre stengingen.

§ 15-8 Pålegg om stans i omsetning og tilbakekall av radioutstyr, terminalutstyr og annet utstyr

Myndigheten kan gi pålegg om stans i omsetning av radioutstyr, terminalutstyr og annet utstyr og om gjennomføring av tiltak for å kalle tilbake utstyr som er omsatt dersom bruk av utstyret kan medføre fare for liv, helse eller eiendom, medføre trusler mot sikkerhet eller elektromagnetisk kompatibilitet, medføre uhensiktsmessig bruk av det elektromagnetiske frekvensspektret, føre til manglende tilgjengelighet eller strider mot andre krav i forskrifter fastsatt med hjemmel i § 13-1 femte ledd.

Myndigheten kan forby innførsel av utstyr som ikke er i samsvar med krav fastsatt i forskrift med hjemmel i § 13-1 femte ledd eller utstyr etter § 13-2 som er beregnet på å forstyrre elektronisk kommunikasjon.

§ 15-9 Inndragning og destruksjon av utstyr

Myndigheten kan inndra utstyr ved alvorlige eller gjentatte brudd på vedtak fattet med hjemmel i §§ 15-5, 15-7 og 15-8.

Inndragning kan skje umiddelbart og uten forhåndsvarsel dersom bruk kan medføre alvorlig og umiddelbar fare for liv, helse eller sikkerhet, og det ikke er sannsynlig at andre sanksjoner etter kapittel 15 forhindrer ulovlig bruk eller tilgjengeliggjøring på markedet. Myndigheten kan kreve bistand fra politiet når det er nødvendig for å gjennomføre inndragning.

Ved avgjørelse om inndragning skal foretas, skal det legges vekt på om inndragning er forholdsmessig. Det skal særlig tas hensyn til alvorlighetsgrad og varighet av den rettsstridige handlingen.

Myndigheten kan destruere det inndratte utstyret. Destruksjon kan tidligst skje seks måneder etter at vedtaket om inndragning ikke lenger kan påklages, og vedtaket ikke har blitt gjenstand for omgjøring eller domstolskontroll. Ved inndragning og destruksjon av utstyr for å forhindre tilgjengeliggjøring på markedet skal reglene i EØS-vareloven forordning 765/2008 artikkel 19 følges.

§ 15-10 Tilbakebetaling mellom tilbydere

Tilbyder som har betalt en høyere pris enn hva som er fastsatt i eller i medhold av denne lov, kan kreve overprisen tilbakebetalt. Dette gjelder også overpris som følge av brudd på plikten til ikke-diskriminering.

Etter anmodning fra den berettigede kan myndigheten fatte enkeltvedtak om tilbakebetaling av overpris mellom tilbydere. I vurderingen av om det bør treffes vedtak om tilbakebetaling, skal myndigheten blant annet ta hensyn til tilbakebetalingsbeløpets størrelse og om det i tidligere perioder

for den aktuelle tjenesten har blitt tatt for lav pris. Myndighetens avgjørelse om ikke å treffe vedtak om tilbakebetaling, kan ikke påklages.

Det skal beregnes renter av tilbakebetalingskravet i samsvar med forsinkelsesrenteloven.³ Frem til forsinkelsesrenten begynner å løpe skal Norges Banks pengemarkedsrente tillagt fire prosent benyttes som rentesats.

§ 15-11 Tvangsmulkt

Myndigheten kan ilegge tvangsmulkt for å sikre at krav fastsatt i eller i medhold av denne lov blir etterlevd.

Tvangsmulkten kan ilegges som en løpende mulkt eller som et beløp som forfaller ved hver overtredelse. Tvangsmulkt påløper ikke dersom etterlevelse blir umulig, og årsaken til dette ikke ligger hos den ansvarlige.

Myndigheten kan i særlige tilfeller redusere eller frafalle påløpt tvangsmulkt.

Myndigheten kan gi forskrift om tvangsmulkt.

§ 15-12 Overtredelsesgebyr

Myndigheten kan ilegge overtredelsesgebyr overfor fysiske personer og foretak dersom personen, foretaket eller noen som handler på vegne av foretaket forsettlig eller uaktsomt:

1. Overtrer § 2-1 første ledd, annet ledd eller tredje ledd, § 2-2 første ledd, § 2-3 første ledd, § 2-5, § 2-7 første ledd eller annet ledd, § 2-8, § 2-9 første ledd, § 2-10 første ledd, annet ledd, tredje ledd eller fjerde ledd, § 2-11 første ledd eller annet ledd, § 3-1 første ledd, annet ledd eller fjerde ledd, § 3-2 første ledd, annet ledd eller fjerde ledd, §3-3 første ledd, § 3-4 første ledd, annet ledd eller tredje ledd, § 3-5 første ledd eller fjerde ledd, § 3-6 første ledd, § 3-7 første ledd, § 3-8 første ledd eller annet ledd, §3-10 første ledd, § 3-12 annet ledd, tredje ledd, femte ledd, sjette ledd, sjuende ledd eller åttende ledd, § 4-1, §4-3 første ledd, § 4-4 første ledd, § 4-5 første ledd eller annet ledd, § 4-6 første ledd, fjerde ledd eller femte ledd, § 4-8 første ledd eller annet ledd, § 4-9 første ledd eller annet ledd, § 4-11, § 4-12 første ledd, annet ledd eller tredje ledd, § 4-13, § 4-14 første ledd, annet ledd, tredje ledd, fjerde ledd eller femte ledd, § 4-17 første ledd, annet ledd, tredje ledd eller fjerde ledd, § 4-18 første ledd, § 4-19, § 5-4 første ledd eller annet ledd, § 7-3 annet ledd, § 7-6 fjerde ledd, § 7-9 første ledd, § 7-10 tredje ledd, § 7-13 annet ledd, § 8-1 første ledd eller tredje ledd, § 9-2 første ledd eller tredje ledd, § 9-4 første ledd, § 11-10 første ledd, annet ledd, tredje ledd eller fjerde ledd, § 11-2 første ledd, § 11-10 første ledd, annet ledd, tredje ledd eller fjerde ledd, § 11-11 første ledd, § 12-2 første ledd, § 12-4 første ledd, § 12-5 første ledd eller annet ledd, § 13-1 første ledd, annet ledd eller fjerde ledd, § 13-2, § 15-3 første ledd eller annet ledd.
2. Overtrer forskrift gitt med hjemmel i § 2-1 fjerde ledd, § 2-2 annet ledd, § 2-4 annet ledd, § 2-6 fjerde ledd, § 2-7 tredje ledd, § 2-8 annet ledd, § 2-9 annet ledd, § 2-10 sjette ledd, § 2-11 tredje ledd, § 2-12 sjette ledd, § 3-1 femte ledd, § 3-2 femte ledd, § 3-3 annet ledd, § 3-4 fjerde ledd, § 3-5 femte ledd, § 3-6 tredje ledd, § 3-8 sjette ledd eller sjuende ledd, § 3-9 tredje ledd, § 3-10 annet ledd eller tredje ledd, § 3-11 tredje ledd, § 3-12 niende ledd, § 4-2. § 4-3 tredje ledd, § 4-4 tredje ledd, § 4-5 tredje ledd, § 4-7, § 4-8 tredje ledd, § 4-9 tredje ledd, § 4-10 annet ledd, § 4-14 sjette ledd, § 4-15, § 4-16, § 4-17 femte ledd, § 4-18 annet ledd, § 5-1 tredje ledd, § 5-2 tredje ledd, § 5-3 tredje ledd, § 6-4 ellefte ledd, § 6-5 annet ledd, § 7-1 tredje ledd, § 7-2 sjette ledd, § 7-3 tredje ledd, § 7-4 femte ledd, §7-5 femte ledd, § 7-6 femte ledd, § 7-7 fjerde ledd, § 7-8 annet ledd, § 7-9 tredje ledd, § 7-12 sjette ledd, § 7-13 femte ledd, § 8-1 fjerde ledd, § 9-2 fjerde ledd, §10-1 femte ledd, § 10-2 femte ledd, § 10-3 sjuende ledd, § 10-4 femte ledd, § 10-5 femte ledd, § 10-6 sjette ledd, § 11-2 sjette ledd, § 11-6 sjette ledd, § 11-10 åttende ledd, § 11-11 femte ledd, § 12-1 tredje ledd, § 12-2 fjerde ledd eller femte ledd, § 12-3 annet ledd, § 12-4 fjerde ledd, § 12-5 tredje ledd, § 12-6 tredje ledd, § 12-7 sjette ledd, § 12-8, § 13-1 femte ledd, § 15-1 annet ledd, § 15-2 fjerde ledd eller § 15-4 annet ledd. Overtrer enkeltvedtak fastsatt med hjemmel i § 2-3 annet ledd eller tredje ledd, §

2-4 annet ledd, § 2-6 første ledd, annet ledd eller tredje ledd, § 2-11 tredje ledd, § 2-12 fjerde ledd, § 3-8 første ledd, tredje ledd, fjerde ledd, femte ledd eller sjette ledd, § 3-10 annet ledd, § 3-11 første ledd, § 3-12 første ledd, § 4-3 annet ledd, § 5-1 første ledd eller annet ledd, § 5-2 annet ledd, § 5-3 første ledd, § 6-4 tredje ledd eller femte ledd, § 6-5 første ledd, § 7-1 første eller annet ledd, § 7-2 første ledd, annet ledd, tredje ledd, fjerde ledd eller femte ledd, § 7-4 første ledd, annet ledd, tredje ledd eller fjerde ledd, § 7-5 første ledd, tredje ledd eller fjerde ledd, § 7-6 første ledd, annet ledd eller tredje ledd, § 7-7 første ledd, annet ledd eller tredje ledd, § 7-10 første ledd eller annet ledd, § 7-11 første ledd, § 7-12 annet ledd, tredje ledd eller fjerde ledd, § 7-13 første ledd eller tredje ledd, § 8-1 første ledd, § 9-1 annet ledd, tredje ledd eller fjerde ledd, § 9-2 fjerde ledd, § 9-3 sjette ledd, § 9-4 fjerde ledd eller femte ledd, § 10-2 første ledd, § 10-3 første ledd, annet ledd, tredje ledd eller fjerde ledd, § 10-4 første ledd eller tredje ledd, § 10-5 første ledd eller tredje ledd, § 10-6 tredje ledd, § 11-10 femte ledd, § 11-11 annet ledd eller tredje ledd, § 12-2 femte ledd, § 12-3 første ledd, § 12-4 tredje ledd, § 12-6 første ledd eller annet ledd, § 13-1 annet ledd eller tredje ledd, § 15-3 første ledd eller annet ledd, § 15-4 første ledd, § 15-5 første ledd, annet ledd, tredje ledd eller fjerde ledd, § 15-8 første ledd eller annet ledd.

4. overtrer pålegg fastsatt med hjemmel i § 15-2.
5. gir uriktige eller ufullstendige opplysninger til myndigheten eller medvirker til overtredelser som nevnt i nummer 1 til 4.

Ved fastsettelse av overtredelsesgebyrets størrelse skal det særlig legges vekt på overtredelsens grovhet, overtredelsens varighet, utvist skyld og foretakets omsetning. Overtredelsesgebyr kan ilegges etter faste satser eller utmåles i det enkelte tilfelle innenfor en øvre ramme.

Overtredelsesgebyr forfaller til betaling to måneder etter vedtaksdato. Vedtak om overtredelsesgebyr er tvangsgrunnlag for utlegg. Dersom det anlegges søksmål mot staten for å prøve vedtaket, suspenderes tvangskraften. Retten kan prøve alle sider av saken.

Adgangen til å pålegge overtredelsesgebyr foreldes etter fem år. Fristen avbrytes når myndigheten meddeler en fysisk person eller et foretak at vedkommende er mistenkt for overtredelse av loven eller vedtak fastsatt med hjemmel i loven.

Myndigheten kan gi forskrifter om utmåling av overtredelsesgebyr, og kan blant annet i forskrift fastsette standardisert overtredelsesgebyr på inntil 30 rettsgebyr for foretak eller noen som handler på vegne av foretak, og for person som nevnt i fjerde ledd.

§ 15-13 Straff

Med bøter eller fengsel inntil ett år straffes den som forsettlig eller uaktsomt:

1. overtrer § 2-10 første, annet, tredje eller fjerde ledd (anrop til nødmeldingstjeneste og geografisk lokalisering av nødanrop), § 2-11 første og annet ledd (eCall), § 3-1 første, annet og fjerde ledd (vern av kommunikasjon og data), § 3-2 første og annet ledd (taushetsplikt), § 3-3 første ledd (sletting av data), § 3-6 første ledd (tilrettelegging for lovbestemt tilgang til informasjon), § 3-8 første og annet ledd (sikkerhet i nett og tjenester), § 3-10 første ledd (Formidling av viktig melding), § 11-2 første ledd (tillatelse til bruk av frekvenser), § 12-2 første ledd (tillatelse til bruk), § 13-1 første, annet ledd og tredje ledd (omsetning av utstyr), § 13-2 (utstyr som er beregnet på å forstyrre elektronisk kommunikasjon) og § 15-3 (medvirkning ved tilsyn)
2. overtrer forskrift gitt med hjemmel i § 2-4 annet ledd (krav til nett, tjeneste, tilhørende utstyr og fasiliteter), § 2-10 sjette ledd (anrop til nødmeldingstjeneste og geografisk lokalisering av nødanrop), § 3-1 femte ledd (vern av kommunikasjon og data), § 3-2 femte ledd (taushetsplikt), § 3-3 annet ledd (forskriftshjemmel om sletteplikten) § 3-6 tredje ledd (tilrettelegging for lovbestemt tilgang til informasjon), § 3-8 sjette ledd (sikkerhet i nett og tjenester), § 3-10 annet og tredje ledd (formidling av viktig melding), § 11-2 sjette ledd (tillatelse til bruk av frekvenser), § 12-2 fjerde ledd (tillatelse til bruk), § 12-3 annet ledd (pålegg om bruk av nummer, navn og adresser), § 13-1 femte ledd (omsetning av utstyr)

3. overtrer enkeltvedtak fastsatt med hjemmel i § 2-4 annet ledd (krav til nett, tjeneste, tilhørende utstyr og fasiliteter), § 3-8 første, tredje, fjerde, femte eller sjette ledd (sikkerhet i nett og tjenester), § 3-12 første ledd (tillatte bruksbegrensninger), § 11-2 første ledd, (tillatelse til bruk av frekvenser), § 12-2 annet eller femte ledd (tillatelse til bruk av nummer), § 12-3 første ledd (pålegg om bruk av nummer, navn og adresser), § 13-1 annet eller tredje ledd (omsetning av utstyr), § 15-7 første, annet eller tredje ledd (stengning)
4. gir uriktige eller ufullstendige opplysninger eller unnlater å gi nødvendige opplysninger til myndigheten, jf. § 15-2 (opplysningsplikt).

Grovt brudd på § 3-2 straffes med fengsel inntil 3 år. Ved avgjørelsen av om taushetsbruddet er grovt skal det særlig legges vekt på om gjerningspersonen har hatt forsett om uberettiget vinning og om handlingen har ført til tap eller fare for tap for noen

Kapittel 16. Konfliktløsning og klage

§ 16-1 Megling i konflikter mellom tilbydere

I konflikter mellom tilbydere om forpliktelser som følger av eller i medhold av denne lov kan myndigheten *på eget initiativ* eller etter anmodning fra en part megle for å oppnå enighet mellom partene. Myndigheten kan etter konsultasjon med partene fastsette tidsfrister og andre vilkår knyttet til meglingen. Myndigheten kan på ethvert tidspunkt avbryte meglingen. Meglingsperioden skal ikke overstige fire måneder.

Det avskjærer ikke adgang til søksmål for de alminnelige domstoler at en sak er brakt inn for myndigheten etter første ledd. Forvaltningsloven § 27 b gjelder ikke.

Myndigheten kan gi forskrifter om megling.

§ 16-2 Konfliktløsning i tvister mellom tilbydere

Tvist om rettigheter og plikter etter enkeltvedtak gitt i eller i medhold av denne lov mellom tilbydere av elektroniske kommunikasjonsnett, -tjenester, tilhørende fasiliteter eller andre som kan utlede rett etter § 7-2, kan bringes inn for myndigheten til avgjørelse av en som er part i tvisten. Partene i konflikten plikter å samarbeide med myndigheten for å løse tvisten.

Vedtak i tvister skal treffes så snart som mulig og senest innen fire måneder etter at saken er brakt inn for myndigheten. I særlige tilfeller kan tidsfristen utvides.

Myndigheten kan unnlate å treffe vedtak dersom konflikten kan løses ved andre midler, jf. § 16-1, og skal meddele partene om dette uten ugrunnet opphold. Har forsøk på konfliktløsning pågått i fire måneder eller blitt avbrutt uten resultat og saken ikke er brakt inn for domstolen, skal myndigheten etter ny anmodning fra en part treffe vedtak i saken innenfor tidsfristen i annet ledd.

Myndigheten skal offentliggjøre vedtak med de begrensninger som følger av forvaltningsloven § 13.

Det avskjærer ikke adgang til søksmål for de alminnelige domstoler at en sak er brakt inn for myndigheten etter første ledd. Forvaltningsloven § 27 b gjelder ikke.

Myndigheten kan fatte enkeltvedtak og gi forskrifter om prosedyrer for konfliktløsning.

§ 16-3 Konflikter over landegrensene

Tvist om elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester som omfatter mer enn én EØS-stat, kan bringes inn for myndigheten av en part i tvisten. Tvister etter kapittel 11 og tvister om spektrumskoordinering mellom EØS-stater omfattes ikke av ordningen.

Når tvisten vil kunne påvirke handelen mellom EØS-statene skal myndigheten konsultere BEREC med sikte på å finne en omforent løsning på konflikten. BEREC kan anbefale at myndigheten

griper inn på en bestemt måte, eller ikke griper inn. Myndigheten skal avvente BERECs anbefaling før vedtak fattes, skal ta tilbørlig hensyn til BERECs anbefalingen. Vedtak skal fattes innen en måned etter at BERECs anbefaling er mottatt.

Myndigheten kan i særlige tilfeller, når det av hensyn til å sikre konkurransen eller ivareta sluttbrukernes interesser, er behov for en rask avklaring, gjøre unntak fra annet ledd og fatte midlertidige vedtak uten forutgående konsultasjon.

Har forsøk på tvisteløsning pågått i fire måneder eller blitt avbrutt uten resultat, og saken ikke er brakt inn for en domstol, skal myndighetene i de involverte land etter ny anmodning fra en part samarbeide for å bidra til at konflikten løses.

Det avskjærer ikke adgang til søksmål at en sak er brakt inn for myndigheten etter første ledd. Forvaltningsloven § 27 b gjelder ikke.

§ 16-4 Voldgift

Avtale om å avgjøre konflikter om tilgang til elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste ved voldgift er bare bindende når avtalen om voldgift er inngått etter at konflikten oppstod.

En voldgiftsavgjørelse hindrer ikke myndigheten i å pålegge forpliktelser eller fatte andre vedtak i medhold av loven.

§ 16-5 Bruerklagenemnda for elektronisk kommunikasjon

Bruerklagenemnda skal behandle klager fra sluttbruker som er en fysisk person eller et mikroforetak, i tvister med tilbyder om leveringspliktige tjenester, avtaler om kjøp av annen offentlig tilgjengelig nummerbasert person-til-person kommunikasjonstjenester og internetttilgangstjenester og levering av TV-tjenester, og tvister etter § 4-16. Nemnda skal behandle slike klager både når avtale gjelder enkelttjenester og koblingssalg. Slike tvister kan blant annet gjelde inngåelse og oppfyllelse av abonnementsavtale, kvalitet, fakturering og erstatning. Nemnda skal ikke behandle tvister om grensene for leveringsplikt, klager om kringkastingsinnhold, sammensetting av kanalpakker eller levering av abonnementspakker over internett.

Sluttbruker etter først ledd kan kreve nemndsbehandling av enhver tvist hvor nemnda er kompetent, såfremt sluttbrukeren har saklig interesse i å få nemndas uttalelse i saken. Tilbyder av elektronisk kommunikasjonstjeneste som omfattes av klageordningen, plikter å la nemnda behandle tvister med sluttbruker. Myndigheten kan unnta tilbyder eller gruppe av tilbydere fra klageordningen. Så lenge en tvist er til behandling i nemnda, kan ikke en part bringe den inn for de alminnelige domstoler.

Bruerklagenemnda skal sikre en rimelig, rettferdig og hurtig behandling av slike tvister. Nemndas organisering og sammensetning skal ivareta balansen mellom nærings- og forbrukerinteresser.

Bruerklagenemndas virksomhet skal finansieres av tilbyderne av de tjenestene som omfattes av klageordningen. Skyldige bidrag er tvangsgrunnlag for utlegg.

Myndigheten kan i enkeltvedtak eller forskrift fastsette nærmere bestemmelser om Bruerklagenemnda, herunder nærmere bestemmelser om finansiering og hvilke tjenester som skal omfattes av klageordningen, og kan i forskrift presisere og avgrense nemndas kompetanse.

§ 16-6 Klage på enkeltvedtak

Klagenemnda for elektronisk kommunikasjon avgjør klager på enkeltvedtak som fattes av Nasjonal kommunikasjonsmyndighet med hjemmel i eller i medhold av denne lov, med enkelte unntak som følger av forskrift. Klagenemnda kan prøve alle sider av det påklagde vedtaket.

Klagenemndas avgjørelse i klagesak skal ikke stride mot pålegg gitt av EFTAs overvåkningsorgan, jf. § 14-3.

Bare klagenemnda kan treffe avgjørelser som nevnt i forvaltningsloven § 42.

Klagenemnda er et uavhengig forvaltningsorgan administrativt underlagt departementet. Det kan ikke gis instruks til klagenemnda om behandlingen eller avgjørelser av enkeltsaker. Klagenemndas vedtak kan ikke omgjøres, men klagenemnda kan rette egne vedtak på grunn av åpenbare skrive- eller regnefeil.

Klagenemnda kan ikke gi Nasjonal kommunikasjonsmyndighet instruks i enkeltsaker som tilsynet har til behandling, eller omgjøre Nasjonal kommunikasjonsmyndighets vedtak av eget tiltak.

Klagenemnda skal ha inntil åtte medlemmer. Medlemmene oppnevnes av Kongen for fire år med adgang til gjenoppnevning for ytterligere fire år. Ved første gangs oppnevning skal to av medlemmene oppnevnes for to år. Kongen bestemmer hvem som skal være leder og nestleder.

Klagenemnda skal gi årlig melding til departementet om behandling av klagesakene.

Departementet kan gi forskrift om klagenemnda, blant annet om sammensetning, organisering, finansiering, saksbehandling, og tidsbruk. Departementet kan bestemme at andre klagesaker enn nevnt i første ledd skal behandles og avgjøres av klagenemnda, og kan unnta saker eller sakstyper fra behandling i nemnda.

§ 16-6a Klage på enkeltvedtak (overgangsperiode)

Departementet avgjør klager over enkeltvedtak Nasjonal kommunikasjonsmyndighet gjør med hjemmel i eller i medhold av denne lov.

Klagen skal fremsettes overfor Nasjonal kommunikasjonsmyndighet, jf. forvaltningsloven § 32. Nasjonal kommunikasjonsmyndighet skal foreta de undersøkelser klagen gir grunn til, jf. forvaltningsloven § 33. Dersom vilkårene for å behandle klagen ikke foreligger skal den avvises. Dersom det ikke er grunn til å omgjøre klagen, skal klagesaken uten ugrunnet opphold oversendes departementet.

Departementet skal avgjøre klagesaken så snart forsvarlig saksbehandling gjør det tilrådelig, jf. forvaltningsloven § 33.

Forvaltningsloven § 34 tredje ledd annet punktum gjelder ikke for klager på vedtak fattet med hjemmel i eller i medhold av kapittel 3, 4 og 10. Melding om endring av vedtak til skade for klageren må være sendt klageren innen seks måneder etter at underinstansen mottok klagen.

Bare departementet kan treffe avgjørelser som nevnt i forvaltningsloven § 42.

Vedtak som departementet fatter som klageinstans kan ikke påklages til Kongen med mindre annet følger av forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

§ 16-7 Ugyldighet

Avtale i strid med denne lov eller med vedtak etter loven er ugyldig mellom partene.

Ugyldigheten rekker bare så langt plikter etter denne lov er overtrådt, med mindre det etter avtaleloven § 36 vil være urimelig å gjøre resten av avtalen gjeldende.

§ 16-8 Søksmålsfrister

Søksmål som gjelder enkeltvedtak fattet med hjemmel i eller i medhold av denne lov må reises innen seks måneder etter at vedtaket ble fattet.

Søksmålsfristen avbrytes når enkeltvedtaket er påklaget til departementet. Søksmålsfristen løper ikke så lenge klagebehandling pågår. Ny søksmålsfrist løper fra klagevedtaket er fattet.

Det kan gis oppfriskning for oversittelse av fristen etter reglene i tvisteloven §§ 16-12 til 16-14.

Når søksmålsfristen er utløpt uten at søksmål er reist, har enkeltvedtak samme virkning som rettskraftig dom, og kan fullbyrdes etter reglene for dommer. Rettskraften gjelder for og mot alle.

Kapittel 17. Sektoravgift, gebyr og vederlag

§ 17-1 Sektoravgift og gebyr

Nasjonal kommunikasjonsmyndighet eller andre som har myndighet etter loven, jf. § 1-4, kan kreve sektoravgift og gebyr til dekning av kostnader knyttet til forvaltningsoppgaver etter denne lov.

Sektoravgift og gebyr kan pålegges tilbydere av elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester, og aktører som tilbyr utstyr for elektronisk kommunikasjon. Det samme gjelder den som får tilgang til frekvens-, nummer-, navn- og adresseressurser, og andre som reguleres i eller i medhold av denne loven.

Pålegg om å betale sektoravgift og gebyr skal relevante kostnader for dekke Nasjonal kommunikasjonsmyndighets og andre som har myndighet etter loven, jf. § 1-4. Utgifts- og inntektssiden av Nasjonal kommunikasjonsmyndighets budsjett skal offentliggjøres årlig.

Pålegg om sektoravgift og gebyr er tvangsgrunnlag for utlegg.

Myndighet til å innkreve eller pålegge sektoravgifter og gebyr kan delegeres til private, jf. § 1-4 i denne lov.

Myndigheten kan gi forskrifter om sektoravgift og gebyr, blant annet om unntak fra plikten til å betale sektoravgift og gebyr.

§ 17-2 Vederlag

For å fremme effektiv bruk av ressurser kan det kreves vederlag for tilgang til frekvens-, nummer-, navn- og adresseressurser. Vederlaget kan fastsettes ved vedtak eller ved at ressursene tildeles etter auksjon eller annen konkurranse.

Krav om vederlag for tilgang til frekvensressurser kan blant annet fastsettes ved tildeling, forlengelse eller fornyelse av frekvenstillatelse, jf. §§ 11-2, 11-3, 11-4, 11-8 og 11-9. Ved fastsettelse av vederlaget skal det blant annet tas hensyn til verdien av ressursene, kostnader knyttet til vilkår for bruk av ressursene, og at vederlag for frekvensressursene først bør kreves inn når frekvensene kan tas i bruk.

Krav om vederlag er tvangsgrunnlag for utlegg.

Myndigheten kan gi forskrifter om vederlag, herunder innkrevingen og måten vederlaget skal innkreves på.

Kapittel 18. Avsluttende bestemmelser

§ 18-1 Endring i andre lover

Fra den tid loven trer i kraft, gjøres følgende endringer i andre lover:

1. Lov 4. juli 2003 nummer 83 om elektronisk kommunikasjon oppheves.
2. Lov 7. mai 2020 nummer 40 om tilrettelegging for utbygging av høyhastighetsnett for elektronisk kommunikasjon (bredbåndsutbyggingsloven) § 13 første ledd skal lyde:

Tiltakshaver skal sikre at alle bygninger som skal oppføres, eller som gjennomgår større renoveringsarbeider, og hvor det normalt oppholder seg sluttbrukere, er klargjort innvendig med fysisk infrastruktur for framføring av høyhastighetsnett fram til nettermineringspunktene, jf. ekomloven § 1-5 nummer 12.

§ 18-2 Ikrafttredelse

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til ulik tid.

Fra samme tid oppheves lov 4. juli 2002 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon.

§ 18-3 Overgangsbestemmelse

Enkeltvedtak og forskrifter med hjemmel i lov 4. juli 2003 nummer 83 om elektronisk kommunikasjon eller eldre lover på området for elektronisk kommunikasjon og som er i kraft ved denne lovs ikrafttredelse, skal fortsatt gjelde. Herunder opprettholdes forpliktelser som er pålagt tilbyder med sterk markedsstilling med hjemmel i eller i medhold av lov, inntil nye enkeltvedtak med hjemmel i denne lov er iverksatt.

Nasjonale frekvensplaner og nasjonale nummerplaner som er fastsatt med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon eller eldre lover og som er i kraft ved denne lovs ikrafttredelse videreføres.

Klager som er under behandling hos klageinstansen når loven trer i kraft skal behandles etter denne loven.